

TEVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

Nr. 38 (973) RUGSEJO-SEPTEMBER 19 • 1968 LIETUVOS LAISVĖS KOVOS METAI • LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS — LITHUANIAN WEEKLY • 941 DUNDAS ST. WEST, TORONTO 3, ONT. CANADA • TEL. 368-6813

Klaidžiojanti idėja

Šio savaitraščio skiltyse buvo pajudintas išeivijos lietuvių katalikų sustingimas, nepakankamas domėjimasis nauju katalikybės sujudimu, permažas atsparumas nutačiau, neturėjimas plano. Buvo nurodyta, kad atejo laikas išeivijos katalikams kritiškai pažvelgti į susidariusią būklę ir sudaryti visus katalikus apjungiantį centrą — senatą, tarybą ar panašiai. Idėja rado platų atgarsį spaudoje, suvažiavimuose, pokalbiuose. Ji buvo studijuota ir viename Kunigų Vienybės daliniame suvažiavime ir bandyta duoti jai konkretų pavidalą. Pasirodė, kad tai nėra lengvai sprendžiamas klausimas. Besileidžiant į tikrovę, atsiranda įvairių galimybių ir klūčių. Nuomonės šiame tarpsnyje ima gerokai skirtis, ir reikia ilgesnio laiko bei studijų vidurio keliui surasti. Netenka abejoti, kad tos nuomonės ilgainiui susikristalizuos į vieną priimtą pavidalą. Girdėti, kad klausimą studijuoja ir kunigai, ir pasauliečiai, ir kaikiurių organizacijų centrai. JAV-ių Katalikų Federacijos valdyba jį, atrodo, svarstė savo posėdžiuose, diskutavo platesniame būryje ir rengiasi jį perkelti net į būsimą Federacijos kongresą, kuris šaukiamas Čikagoje š.m. spalio 26-27 dienomis.

Verta pasidžiaugti idėjos suaktualėjimu ir kartu susirūpinti jos klaidžiojimu. Yra pavojus, kad graži idėja gali būti ne tikai skurdžiu pavidalu įgyvendinta, bet ir sukompromituota bei palaidota. Ir tai gali įvykti pačių katalikų veikėjų rankomis, veikėjų, turinčių geras intencijas, bet labai abejotina regėjimą. Pirmiausia reikėtų išsiaiškinti, kokio pobūdžio centro siekiamas: studijinio, organizacinio, koordinacinio-vadovaujamo? Iš esamos padėties matyti, kad išeivijos katalikams reikalingas ne akademinis, ne organizacinis, o vadovaujantis-koordinacinis centras. Studijinis akademinis aspektas, žinoma, naudingas ir net būtinas, tačiau šiuo atveju jis tegali būti pagalbinis. Taipgi naudingas yra organizacinis elementas, bet jis yra per daug siauras, toli gražu neapimančias visų išeivijos katalikų. Organizacijų atstovų centras gali būti lengviausiai sudarytas, bet jis šiuo metu būtų mažiausiai paveiktas. Tai senosios katalikų akcijos metodas, kuris savo amžių yra beveik jau atgyvenęs. O ir pati katalikų akcija transformuojasi į apaštaliavimą, įskaitant naujų krikščionybės skleidimo formų. Taipgi, planuojamas išeivijos katalikų organizacijų centro sudarymas jokių būdų negalėtų būti visos katalikų visuomenės viršūnė.

Belieka vadovaujančio-koordinacinio pobūdžio centras, galintis apimti organizuotą ir neorganizuotą katalikų visuomenę. Tvarčiosios ar įsakomosios galios jį, žinoma, neturėtų, bet remtųsi moraliniu savo autoritetu. Dėlto jis turėtų būti sudarytas taip, kad ir asmenų, ir visuomeninės atamos atžvilgiu būtų autoritetingas. Pirmiausia, į tokį centrą-senatą turėtų įeiti iškilūs katalikų asmenys — kunigai ir pasauliečiai, antra, privalėtų turėti atramą religinėse bendruomenėse — parapijose. Galėtų būti palikta vieta ir centrinių organizacijų atstovams, bet pagrindinė atrama būtų parapija ir jos ekvivalentas (kapelionija, misija ir pan.). Tokia sąranga jau yra įgyvendinta V. Vokietijos lietuvių katalikų, kurie, nusiūžę į vokiečių katalikus, sudarė savo centrą-tarybą. Ja išrinko lietuvių kapelionijų atstovai specialiaame suvažiavime. Tai viršūnė, kuri apjungia visus Vokietijos lietuvių katalikus — organizuotus ir neorganizuotus. Be to, ši naujoji sąranga yra posantariabinės dviasios padar, kuri bando ištraukti ir bendrinį gyvenimą visus tikinčiųjų sluoksnius. Tokio pobūdžio vadovėbė jau gali turėti moralinės itakos visai to krašto bendriai. I tai reikėtų atkreipti dėmesį ypač JAV katalikų vadams, tebeinančioms senų kelių, jau atgyventu, ir todėl nežadančių sėkmės. Pr. G.

KANADOS IVYKIAI

PABEGĖLIAI IŠ ČEKOSLOVAKIJOS

Federacinis ministerių kabinetas paskyrė \$2 milijonus pabėgėliams iš Čekoslovakijos atskraidinti į Kanadą. Manoma, jog iš Austrijos ir Jugoslavijos jų gali atvykti apie 1000 asmenų. Kanados imigracijos įstatymų pabėgėlius sutiko išleisti Kanadon be sveikatos ir išsilavinimo patikrinimo, kuris yra būtinas kitiems imigrantams. Neturintiems pinigų Kanados vyriausybė apmokės kelionės išlaidas ir suteiks finansinę paramą Kanadoje įsikurti.

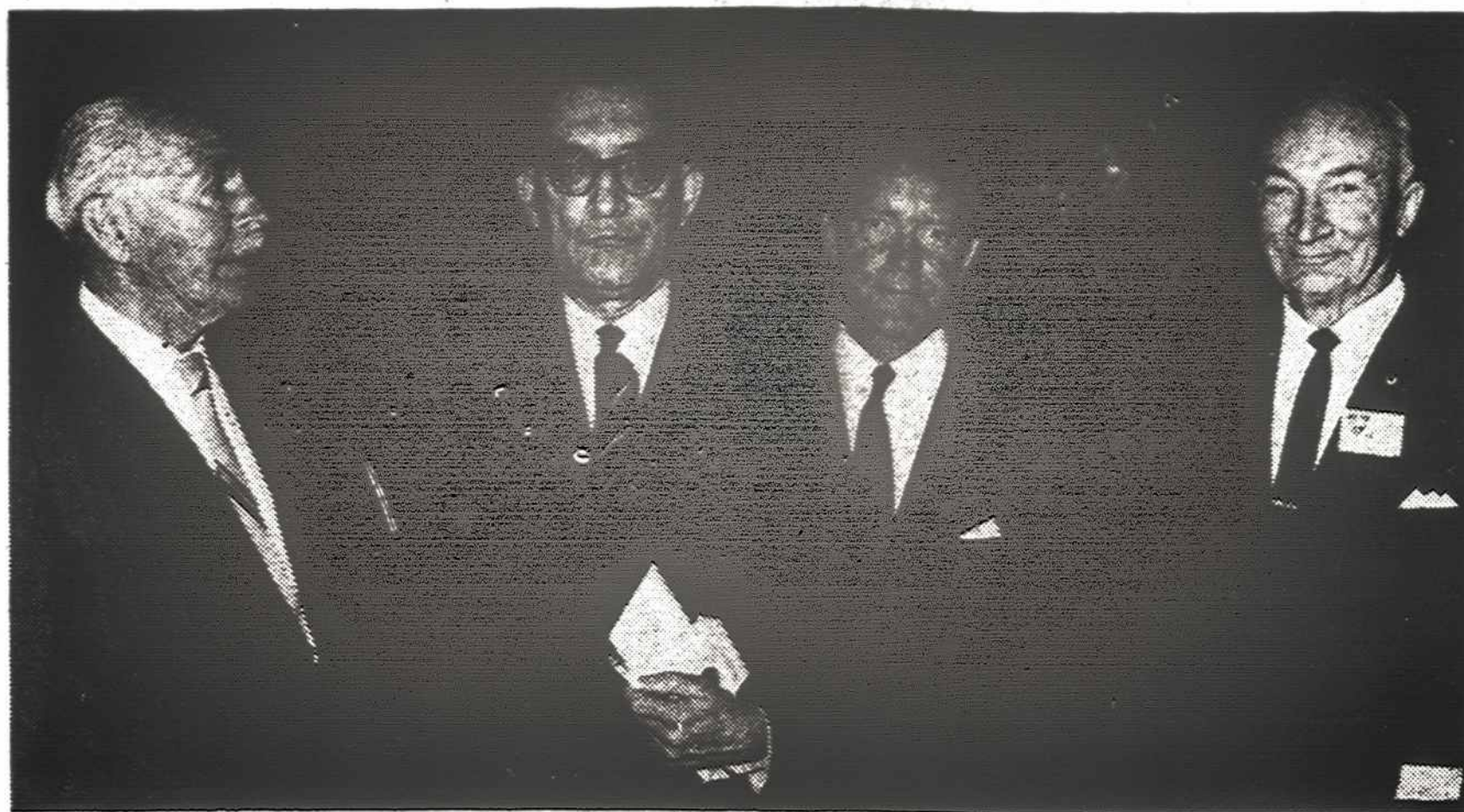
Otavoje darba pradėjo 28-tasis Kanados parlamentas, kurio dmesio centre pirmiausia bus 47 priešrinkiminiai parlamentų pasiūlyti, bet dar nepriimti įstatymai, kaip pvz. prancūzų ir anglų kalbų lygybė federacinėse įstaigose, esminiai kriminalinio kodekso pakeitimai, vaistų kainos sumažinimas, švietimo įstatymų suorganizavimas radijo ir televizijos laidoms. Vienintelė nauja idėja yra įsteigimas specialaus instituto svarstyti federacinės bei provincinių vyriausybių ir miestų savivaldybių problemoms. Jį sudarys akademikai ir valdžios tarnautojai, šiam darbui skiriamas savo laisvalaikis. Turbūt pirmą kartą federacinio parlamento istorijoje premjero P. E. Trudeau paruošta ir generalinio gubernatoriaus R. Michener perkaityta kalba ne vienu žodžiu nepaminėjo karalienės Elzabetos ir Britų Bendruomenės. Ši taktika susilaukė priekaištų.

Kanados spaudoje plačiai nuskambėjo pirmas bandymas pagrobti orinio susisiekimo "Air Canada" lėktuvą ir jį nusikrauti dinti Kubon. Iš Saint John, N. B., į Torontą skridusio "Viscount" lėktuvo pilotą R. Hollett amerikietis negras Charles Beasley, grasindamas ginklu, bandė priversti skristi Kubon. Kadangi "Viscount" tipo lėktuvas be kuro papildymo gali nu-skristi tik 1.400 mylių, reikėjo

nusileisti Montreale Dorval aerodrome. Kol buvo pripildomi lėktuvo tankai ir kol "Air Canada" ruošė skrydžio planą su dar vienu nusileidimu JAV teritorijoje, ginkluotųjų negrą pa-vyko į tikintį, kad jam Kanadoje bus suteikta politinė globa. Ch. Beasley ginklą atidavė pilotui. Vėliau paaiškėjo, kad jam neteks pasinaudoti politinio pabėgėlio teisėmis, nes jis yra kriminalinis nusikaltėlis, apipielęs banką Ladonia miestelyje, Texas valstijoje.

Grūdų sandėlių darbininkų unija, įsikūsiu federaciniam darbu ministerijai B. Macasey, su-tiko užbaigti 55 dienas trukusį streiką, kai buvo pasiūlyta valandinį atlyginimą per trejus metus padidinti \$1.05. Dėl streiko taip sumažėjo grūdų atsargos rytinėje Kanadoje, kad iki žiemos jau gali būti neįmanoma įvykdyti eksporto išpareigojimų. Didžiųjų suose ežeruose visą streiką laikotarpiu darbo neturėjo 25 laivai su 500 jūrininku, o kiti laivai krovinius veždavo tik į vieną pusę, atgal grįždami tuščiomis. Laikraščiu vedamieji kritikuoja premjerą P. E. Trudeau ir streiką užbaigusį darbo min. B. Mackasey dėl perilgo neveiksmingumo.

Naujosios Škotijos provincija nuo 1969 m. balandžio 1 d. iš-jungs į federacinį sveikatos draudimo planą, kuriuo jau naudoja Britų Kolumbija ir Sas-katchewan. Asmenims, N. Skotijos provincijoje išgyvenusiems tris mėnesius, nebus jokio drau-dos mokesčio, nes visas išlai-das maždaug lygiomis dalimis padengs Otava ir provincinė vy-riausybė, provincinius mokes-čius pakėlusiu nuo 5% iki 8%. Si drauda padengs visas gydy-tojų paslaugas namie ir ligoni-nėse. Gydytojai turės teisę rei-kauti papildomo atlyginimo iš paciento, bet tokiu atveju pa-cientas galės kreiptis į kita gy-dytoja, kuris nėra reikalingas papildom.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimo dalyviai ir svečiai. Iš kairės: PLB valdybos pirm. J. Bačiūnas, diplomatinės tarnybos šefas min. St. Lazoraitis, VLIKo pirm. dr. J. K. Valiūnas, p. Narušis — Australijos LB pirmininkas

PRANEŠIMAS IS SVEDIJOS

Krastas virpėjo pasipiktinimu

Kaip visur kitur pasaulyje, taip ir Švedijoje dramatiški Čekoslovakijos įvykiai, galima sa-kyti, visus užklupo kažkaip ne-lauktai. Rugsėjo 21-sios rytą daugelis pabudo įskaudintu, su-gedintu, suerzintu, nes dar kartą sovietinių tankų vikšrai negai-lestingai suaižė iliuzinio imigro sapnų gijas. O, kaip visi nesma-giai purtėsi tą rytą, priversti staiga atsipeikėti! Išsąsavaite spaudoje, radijuje, televizijoje — lyg veidrodyje — atsispin-dėjo ne tik vieno mažo krašto laisvės tragedija, bet ir milio-nų šios tragedijos pasyvių se-bėtojų susijaudinimas. Lyg sei-miniu smūgiu ištiktas, visas kraštas virpėjo pasipiktinimu. Net švedų komunistų partijos vadas pareikalavo savo krašto vyriausybę atšaukti diplomatinę atstovą iš Maskvos, o Kremliu-s vadovus tuojau pat atsisatydin-ti. Reikėtų sugadinti daug lai-ko ir popieriaus, norint suregist-ruoti visas reakcijas. Net jeigu ir pavyktų, tai juk visa tai tik paviršiaus reiškiniai. Gal tik at-eities istorikai pajėgs giliau iš-velgti jų tikrąjį poveikį ir reikšmę. Miniu susijaudinimas, kad ir koks gilus bebūtų, ilgai netrunka. Gyvenimas paviršiuje eina toliau, kaip eges. Užgniau-žės kvapa, pasaulis savaite se-kę pavydžio neturėjusių čeko-slovakų pasipriešinimą eterio bangomis. Savaite apie tai kal-bėjo ir švedų spauda, radijas, televizija. Savaite — ilgas lai-kas, turint galvoję milžinišką sovietų jėgos persvarą nekilio-damai slopinti mažųjų tautų laisvės troškimą. Tai ilgas lai-kas ir vakariečių masinio susi-žinojimo priemonėmis, kurios gy-vena iš sensacijų. Kaip tik dėl to Čekoslovakų tragedijos savaite — ilga kaip amžinybė — liks įsimintina istorijos data.

BAIMĖ KREMLIUIJE

"DN" pabrėžė, kad Maskva iš-sigando Prahos nepatogių ir kri-tiškų minčių. Pabūgo, kad tos mintys neišsplestų po likusią R. Europą, o gal net ir patįje Sov. Sąjungoje. Iš Vokietijos dėl savo saugumo Maskvą valdovai įsa-kė invaziją, o tai jau, laikraš-čio žodžiais, ne stiprybės, bet silpnybės, nes saugumo, o be-jėgiškumo paroda.

Vyriausybė artimas social-demokratų dienr. "Aftonbladet" samprotavo, kad sovietai turė-jo turėti kokią nors labai svar-bią priežastį, jeigu jie ryžosi su-laužyti tautinio suverenumo principą, kurį patys daugelį me-tų skelbė. Tačiau tokios priežas-ties laikraštis nerado "net iš to-lo". Jugoslavija ir Rumunija anksčiau pasiekė didesnio tauti-no savarankumo, bet rusai pa-sitenkino tik priekaisiais. Iš kur tad toks negirdėtas dalykas, kaip karinė okupacija? "Afton-bladet" nuomone, Čekoslovaki-jos strateginė padėtis esanti daug jautresnė, negu anų dvie-jų kraštų.

KAD NEUŽKRESTŲ RUSIJOS

Kitas socialdemokratų laik-raštis "Vaestgoeta-Demokraten" tuo klausimu rašė: "Yra tik vie-nas akstinas, kodėl rusų vado-vaiv dar kartą užsitraukė gėdą, sunaikino visą savo naujai nu-blizgintą užsienio politikos fasa-

vės siekimo ir rusų "saugumo" reikalavimu. Maskvos žmonės savo ruožtu irgi yra priepau-dos belaisviai, nepajėgūs išsi-laisvinti iš savo pačių trionijos geležinių pančių. Dienos didvy-ris vadinas Stalinas. Tai jo paveldėtojai iš baimės sugniū-dė laisvę, įsiekdami saugumo, kurio niekad negali pasiekti."

"DN" pabrėžė, kad Maskva iš-sigando Prahos nepatogių ir kri-tiškų minčių. Pabūgo, kad tos mintys neišsplestų po likusią R. Europą, o gal net ir patįje Sov. Sąjungoje. Iš Vokietijos dėl savo saugumo Maskvą valdovai įsa-kė invaziją, o tai jau, laikraš-čio žodžiais, ne stiprybės, bet silpnybės, nes saugumo, o be-jėgiškumo paroda.

Vyriausybė artimas social-demokratų dienr. "Aftonbladet" samprotavo, kad sovietai turė-jo turėti kokią nors labai svar-bią priežastį, jeigu jie ryžosi su-laužyti tautinio suverenumo principą, kurį patys daugelį me-tų skelbė. Tačiau tokios priežas-ties laikraštis nerado "net iš to-lo". Jugoslavija ir Rumunija anksčiau pasiekė didesnio tauti-no savarankumo, bet rusai pa-sitenkino tik priekaisiais. Iš kur tad toks negirdėtas dalykas, kaip karinė okupacija? "Afton-bladet" nuomone, Čekoslovaki-jos strateginė padėtis esanti daug jautresnė, negu anų dvie-jų kraštų.

KAD NEUŽKRESTŲ RUSIJOS

Kitas socialdemokratų laik-raštis "Vaestgoeta-Demokraten" tuo klausimu rašė: "Yra tik vie-nas akstinas, kodėl rusų vado-vaiv dar kartą užsitraukė gėdą, sunaikino visą savo naujai nu-blizgintą užsienio politikos fasa-

Latvių dainų ir šokių šventė

Kai lietuviai rugsėjo 30 — rugsėjo 2 seimavo ir koncerta-vu Niujorke, JAV ir Kanados latviai dalyvavo savo dainų ir šokių festivalyje Klevelande. Ten jų suvažiavo apie 15.000, kaip skelbia BATUN biuletenis. Tai rodo, kad latviai mėgsta se-ną dainų švenčių tradiciją, ku-ri yra arti 100 metų senumo. Pirmoji latvių dainų šventė JAV-se buvo surengta Čikagoje 1953 m., antroji — Niujorke 1958 m., trečioji — Klevelande 1963 m. Pastaroji buvo taip gerai organizuota, kad vadovai panoro ir šį kartą rengti ją Kle-velande bei paminėti Latvijos nepriklausomybės penkiasde-šimtmetį.

Si ketvirtoji latvių dainų ir šokių šventė buvo pradėta reli-giinių koncertų Klevelando pro-testantų Svč. Trejybės katedro-jai, kur arkiv. A. Lūsis iš To-ronto paskaitė invokaciją, o "Dziesmu Vairogs" choras atli-ko T. Kenin's kantatą laisvės ko-votojų garbei. Dirigavo A. Kal-nas, solo dalis atliko — V. Mellina, mezzosopranas, J. Klavin's, baritonas. Vargonavo V. Ciemiņš.

Festivalio proga paminėta 100 metų latvių teatro sukaktis — suvaizdinta R. Blaumanio "Ugu-ni".

Festivalio koncerte buvo at-likti naujieji latvių kompozitorių kūriniai smuikui, pianinui, so-listams, chorams.

I dainų šventėje buvo įderin-ta ir tautinių šokių programa, kurią atliko 27 grupės iš JAV ir Kanados, vadovaujant V. Dzeme. Neužmiršta ir liaudies muzika, kuriai atstovavo Niu-jorko latvių ansamblis, vado-vaujamas A. Jansono.

Literatūros vakaras sureng-tas Klevelando Sheraton viešbu-čio didžiojo salę Grand Ball-room.

Pagrindinė festivalio progra-ma buvo didysis chorų koncer-tas miesto auditorijoje. Prieš koncertą įvyko 53 chorų para-das, kuriame plevėsavo Latvi-jos vėliavos, spindėjo tautiniai moterų drabužiai. Išklausa-ti kelių kalbų: rengėjų komiteto pirm. K. Avens, Latvių Sąjun-gos pirmininko prof. P. Lejn's ir Latvijos ministerio dr. A. Spekke.

Pirmoje didžiojo koncerto da-lyje masinis mišrus choras atli-ko dainas, harmonizuotas lat-vių kompozitorių. Antroje daly-je simfoninis orkestras, diriguo-jamas J. Kalnins ir Br. Skulte, atliko J. Kalnins "New Bruns-wick Rapsodiją" ir akomponavo chorui, atliekančiam tris kanta-

LIETUVIŲ BIBLIOGRAFIJOS TARNYBA,
1347 SO. 48TH COURT,
CICERO, ILL. 60650, U.S.A.

Pasaulio įvykiai

SOVIETŲ KARIUOMENĖS DALINIAI BUVO ATITRAUKTI Į PRIEMIEŠČIUS Prahos, Brno, Bratislavoje ir kituose dides-niuose Čekoslovakijos miestuose. Prahos centre jie išsiskraustė iš Rašytojų Namų, žurnalo "Čekoslovensky Novinar" patalpų ir Žurnalistų Sąjungos rūmų. Kaip ir buvo galima tikėtis, Maskva ne-negalvoja atitraukti savo kariuomenės iš Čekoslovakijos ir V. Vo-kietijos pasienio. Ši pasienio "apsauga" iš tikrųjų bus nuolatinė Čekoslovakijos okupacija, nes juk iš pasienio punktų tankus labai lengva grąžinti į Čekoslovakijos miestų gatves, jeigu reikėtų naujo spaudimo Čekoslovakijos kompartijos vadams. Premjeras O. Čer-nikas 7 valandas viešėjo Maskvoje, kur jis buvo sutiktas sovietų premjero A. Kosygino. Skelbiama, jog kelionės tikslas buvo pa-sirašyti naują ekonominę sutar-tį. O Černikui grįžus į Čekoslo-vakiją, buvo paskelbtas atsisau-kimas į čekų ir slovakų tautas, pasirašytas kompartijos vado A. Dubček, prez. L. Svobodos, sei-mo pirm. J. Smrkovskio ir slo-vakų kompartijos sekr. G. Hu-sako. Jame pabrėžiama, jog bus laikomasi įstatymų, užtikrinan-čių kiekvieno piliečio asmeninę laisvę. Užsienyje esantys čeko-slovakai raginami grįžti namo, kur jų laukia darbas ir parei-gos viso krašto naudai. Atsisau-kimas taipgi primena, kad kiek-vienas Čekoslovakijos pilietis ir užsienyje, ir namie privalo lai-kytis įstatymų. Atrodo, duoda-ma suprasti, jog teisminės at-sakomybės galės būti patraukti tie asmenys, kurie užsienio kraš-tuose nevengia karčių žodžių So-vietų Sąjungos adresu. Iš Egipto parsikrdo kompartijos vado A. Dubček 18 m. amžiaus sūnus Petras, sovietinės okupacijos už-kluptas Kaire. Čekoslovakijos Austrijos pasienyje sargybiniai, sovietų spaudžiami, jau prade-dą šaudyti į bėglius iš Čekoslo-vakijos.

Čekoslovakijos seimas, prisi-taikydamas prie Maskvos reika-lavimų, patvirtino naują cenzū-rų įstatymą spaudai, radijui ir televizijai. Taipgi buvo priim-tas įstatymas "suvirtinti vie-šajai tvarkai", kuris, matyt, duos didesnes teises milicijai ir saugumo organams. Sovietų už-sienio reikalų ministerio pava-dotojo V. Kuznecovo sustiki-mas su slovakų kompartijos I sekretoriumi Gustavu Hu-saku įtaigoja Maskvos užkulini-us ėjimus, kurių tikslas gali būti čekų ir slovakų vienybės su-skaldymas, čekoslovakų kompar-tijos vado A. Dubček pakeitima-minėtojų asmeniu. A. Dubčekas buvo pasirošęs tarti žodį čekoslovakams per radiją ir televiziją. Kalbos tekstą žinių agentūra ČTK jau buvo išdali-nusi laikraščiams, bet paskuti-niu momentu numatytos kalbos buvo atsisakyta. Centrinis kom-partijos komitetas pranešė radio-jai ir televizijos stotims, kad A. Dubčekas nekaltas. Tą kalbą, gerokai modifikuotą, jis pasakė kiek vėliau — rugsėjo 14 d. Jo-je A. Dubčekas kvietė gyventoj-us suprasti padėtį, vengti krau-vio praliejimo ir panikos. Esą rei-kia priimti Maskvos susitarimus, nes kitos išeities nėra.

Netikėtos paramos Čekoslova-kijos įvykių raidoje Maskva su-silaukė iš V. Vokietijos nau-jujų nacių NPD partijos vado Adolfo von Thaddeno. Bonnoj surengto spaudos konferencijoje jis aiškino, jog sovietinė Čeko-slovakijos okupacija neturi did-esnės reikšmės, nes visos Euro-ropos problemos bus išspręstos ne Prahosje ir Bukarešte, bet Maskvoje, kai pagrindiniu So-vietų Sąjungos partneriu pasi-darys Vokietija. Ar A. von Thaddenas buvo blaivus, belie-k tik spėti, tačiau po šios spau-dos solistėmis A. Vaivode ir L. Karlsons. Pabaigoje 1.500 asme-nų mišrus choras ir visa audito-rija (apie 15.000) sugiedojo Lat-vijos himną.

Paskutinis programos punk-tas buvo — vestuvinio atsisvei-kinimo apeigos "Atvadības", ku-rias atliko Detroito latvių an-samblis.

Festivalio programon buvo įjungtos ir parodos: rankdarbių, dabarties latvių meno, kilnoja-moji Latvijos istorijos ir kul-tūros paroda, suorganizuota Lat-vijos penkiasdešimtmečio proga.

Sekmadienį įvyko visų tikybų latviams pamaldos. Kiekvieną vakarą vko šokiai.

Sekanti latvių dainų šventė įvyks 1970 m. Toronte. Numa-toma tuo pačiu metu surengti ir latvių jaunimo kongresą, ku-ris turėjo įvykti šią vasarą Va-karų Berlyne, bet nepavyko.

dos konferencijos Hanoverio teismas jį nubaudė \$556 už auto-mobilio vairavimą pasigėrus.

Buvusios Dachau koncentraci-nės stovyklos aikštėje iškilmin-giai atidengtas jos aukoms pa-minklas, kurio projektą paruošė jugoslavas skulptorius Glid Nandor. Iškilmėje dalyvavo 23-jų valstybių atstovai, apie 5.000 vokiečių ir kitų kraštų piliečių, jų tarpe keli šimtai buvusių Da-chau stovyklos kalinių. Rimtų su-drumsė 50 kairiųjų pažūrų stu-dentų, mėginusių garbinti S. Vietnamo vadą Ho Chi Minh, šūkauti prieš Atlantą Sąjungą, fašizmą ir imperializmą. Ši ne-vykusi demonstracija taip įsiu-tino buvusius Dachau stovyklos kalinius, kad jie gerokai apkū-lė komunizmą garsinančius stu-dentus.

Albanijos premjeras Mehmet Shehu savo krašto augščiausios tarybos nariams pažadėjo at-šaukti Albanijos išpareigojimus Varšuvos Sąjungai ir iki pasku-tinio kraujo lašo ginti Albani-ją nuo sovietinių revizionistų. Oficialiai Albanija nėra išsto-ju-si iš Varšuvos Sąjungos, bet nuo 1962 m. ji nekviečiama dalyvaui-ti šios karinės organizacijos po-sėdžiuose. Išsiskyrus nuomo-nės dėl stalinizmo, 1961 m. Albanija ir Sovietų Sąjunga at-šaukė savo ambasadorius, nu-traukdamos diplomatinis santy-kius. Nuo to laiko Albanijos kompartija rėmė ir dabar tebe-remia komunistinę Kiniją jos ideologiniame ginče su Krem-liumi.

Prancūzijos prez. De Gaulle pasmerkė sovietinę Čekoslovaki-jos okupaciją, primindamas pasauliui, jog tragedijos pra-džios reikia ieškoti 1945 m. Jal-tos konferencijoje, kur JAV ir Sovietų Sąjunga Europa pada-lino į savo įtakos zonas. Prancū-zijos vyriausybės šioje konferen-cijoje nedalyvavo. Šią mintį prez. De Gaulle kelia jau ne-pirmą kartą, kalte dėl R. Euro-pos sovietinės okupacijos su-versdamas amerikiečiams. I pre-zidentu De Gaulle pareikšimus tuojau pat reagavo JAV amba-sadorius W. A. Harrimanas Pa-ryžiuje. Jo teigimu, prez. De Gaulle pareiškimai apie Jaltos konferenciją yra neteisingi jau vienu dėlto, kad anuometiniam generolui De Gaulle neteko da-lyvauti konferencijoje, kai tuo tarpu jis pats buvo oficialus JAV delegacijos narys. Taigi, prez. De Gaulle nežino šios kon-ferencijos eigos ir savo nežinoji-mu klaidina pasaulį.

Egiptiečių laikraščio "Al Ah-ram" pranešimu, prez. G. A. Nasseris atidavė vienintelės Egipto politinės partijos — Ara-bų Socialistų Sąjungos konfe-renciją, kurios tikslas yra pa-skelbti visuotinę jėgų mobiliza-ciją kovai prieš Izraelį, nes tik karo priemonėmis Egiptas ga-lės atgauti 1967 m. Izraelio oku-puotas sritis. Atrodo, kad šį kar-tą tai gali būti daugiau nei tuš-čias grasinimas. Egipto vyriaus-ybė prie Suez kanalo yra su-traukus apie 130.000 sovietų iš naujo apginkluotų karių ir pa-staroju metu evakuoja civilius gyventojus. Karui pradėti, be abejonės, reikia Sovietų Sąjun-gos sutikimo, kuris šį kartą ga-li būti duotas. Izraelio-Egipto karas būtų palaima Maskvai, nes pasaulio dėmesys tada nuo Čeko-slovakijos nukryptų į Arti-muosius Rytus.

Britų dienraštis "The Times" Londone praneša, kad 88 sovie-tų rašytojai pasirašė laišką, smerkiantį sovietų kariuomenės invaziją į Čekoslovakiją. Para-šai buvo pradėti rinkti, praėjus porai dienų nuo okupacijos pra-džios. Rašytojų pavardės neskel-biamos, bet jie visi priskiriami liberaliųjų grupei, siekiančiai di-desnės žodžio laisvės Sovietų Są-jungoje.

Redakcija: Kanados Lietuvių Kultūros Draugija "Žiburiai"
Redaktorius — k. dr. Pr. Gaidamavičius; redakcijos narys — Vyta. Kastytis
Metinė prenumerata \$8, pusmetinė \$3.50. Rėmėjo metinė prenumerata \$10
Skelbimams ruošiamam numerui priimami iki ketvirtadienio. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Rankraščiai taisyti redakcijos nuostatais.
Autorių pasirašyti straipsniai nebūtinai reiškia redakcijos nuomonę.

The Lights of Homeland — Lithuanian Weekly
Publ. by Žiburiai (Canadian Lithuanian) R. Catholic Cultural Soc., Inc.
Subscription rates: \$6 per year, \$3.50 per 6 months.
Deadline for advertisements — Thursday
Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa,
and for payment of postage in cash.
941 Dundas Street West, Toronto 3, Ontario, Canada
Tel. 368-6813

RELIGINIAME GYVENIME

* Popiežiaus VI enciklika "Humanae vitae" apie šeimos prieauglio kontrolę tebėra daug kur diskutuojama. Kaikuriuose kraštuose dėl jos įvyko susikirtimų. JAV-se keliolika Vašingtono katalikų universiteto teologų pasisakė prieš Pauliaus VI enciklikos mintis. Prie jų prisidėjo 52 Vašingtono miesto jauniesnieji kunigai. Prie vieno jų (O'Donoghue), perskaitęs šią encikliką, pasisakė prieš Pauliaus VI enciklikos mintis. Prie jų prisidėjo 52 Vašingtono miesto jauniesnieji kunigai. Prie vieno jų (O'Donoghue), perskaitęs šią encikliką, pasisakė prieš Pauliaus VI enciklikos mintis. Prie jų prisidėjo 52 Vašingtono miesto jauniesnieji kunigai. Prie vieno jų (O'Donoghue), perskaitęs šią encikliką, pasisakė prieš Pauliaus VI enciklikos mintis.

* Indijos žymus politinis veikėjas pasisakė prieš misionierių, reikalaujant išvysti šią kraštą. Tai Atal Behari Vajpayee, Indijos parlamento narys. Misionieriai esą pavojingi žmonės tautai — komunistinės Kinijos agentai. Girdi, Indijos krikščionys užtektinai pajėgūs aprūpinti savuosius brolius.

* Liturginėje konferencijoje, kuri įvyko Vašingtone, dalyvavo 4.000 asmenų. Pirminkavo kun. J. Connolly iš Baltimorės. Kalbėtojai apgailestavo Bendrijos pasyvumą šio meto sąjūdžio ir nesidomėjimą moderniomis revoliucijomis.

* Tanzanijoje, Afrikoje, buvo paminėtas šia vasara pirmųjų misionierių atvykimas. Visa savaitė vyko religinės ir civilinės programos. Šv. Dvasios vienuoliai buvo pirmieji, atvykę 1867 m., vėliau prisidėjo benediktinai, kapucinai, pasijonistai ir kiti. Šiandien yra 23 vyskupijos. Turi ir kardinolą Rugambwą, pirmąjį afrikietį. Iš 12 milijonų gyventojų katalikų yra pusantro milijono.

* Bostone rugsėjo 9-12 d. įvyko metinis kanonų teisės specialistų susirinkimas. Iš 800 gyvenančių Amerikoje dalyvavo 450. Be kitko, buvo diskutuojama moters padėtis Bendrijoje, Vakarų ir Rytų krikščionybė, autoriteto bei parapijos problemos.

* Popiežiaus Paulius VI sveikino Anglikonų Bendrijos vyskupų suvažiavimą ir padėkojo už išleidimą septynių katalikų stebėtojų. Popiežiaus išreiškė viltį, kad tas susirinkimas pastūmės krikščionių susivienijimą. Anglikonų Bendrija taip vadinama Lambert konferencija šaukia kas 10 metų. Kun. F. Houtart, sociologijos profesorius Liuveno universitete, Belgijoje, išreiškė klaušimą ar Bendrija iš tikrųjų eina su darbininkų klase. Pasak jo, Bendrija privalo ne tik matyti revoliuciją, bet ir ją orientuoti pagal Kristaus mokslą. Konferencijoje pareiškta, kad į anglų kalbą išverstieji liturgi-

* Anglikonai taipgi mažina pū o nū mą bei prabangumą. Anglikonų vyskupas Kanadoje R. Dean pareiškė: "Jei mano žmonės pamatė mane gatvėje pasakys, sveikas, vyskupas — labai gerai." Anglikonų dvasiškija dabar sumažinti pasenusius ir bereikšmius titulus, kaip "Malo Viešpatie", "Jūsų Malonybė" ir panašius. Lambeto konferencijoje buvo nutarta atgaivinti dijakonus ir moteris dijakones ir tuo būdu atidaryti kelius moterims būti kunigais. Panaikintas 39 paragrafas, reikalaujantis išpažinti anglikonų tikėjimą, kaip kadaise buvo įvedusi karaliūnė Elzbeta. Nutarta dėti sąjūdį už metoditų ir anglikonų Bendrijų susijungimą, skatinti ekumeninį sąjūdį.

B. M.

* Anglikonai taipgi mažina pū o nū mą bei prabangumą. Anglikonų vyskupas Kanadoje R. Dean pareiškė: "Jei mano žmonės pamatė mane gatvėje pasakys, sveikas, vyskupas — labai gerai." Anglikonų dvasiškija dabar sumažinti pasenusius ir bereikšmius titulus, kaip "Malo Viešpatie", "Jūsų Malonybė" ir panašius. Lambeto konferencijoje buvo nutarta atgaivinti dijakonus ir moteris dijakones ir tuo būdu atidaryti kelius moterims būti kunigais. Panaikintas 39 paragrafas, reikalaujantis išpažinti anglikonų tikėjimą, kaip kadaise buvo įvedusi karaliūnė Elzbeta. Nutarta dėti sąjūdį už metoditų ir anglikonų Bendrijų susijungimą, skatinti ekumeninį sąjūdį.

B. M.

MOHAWK
FURNITURE LTD.
PILNAS NAMŲ APSTATYMAS
ELEKTROS REIKMENYS • TELEVIZIJOS APARATAI
SKALBIMO MAŠINOS • VAIKŲ BALDAI
ĮVAIRIOS KILIMAI • ŠALDYTUVAI
VALGOMUJŲ KAMBARIŲ APSTATYMAS IR KT.
TAISOME IR APTRAUKIAME KEDES IR SOFAS
Nemokamas į namus pristatymas.
KRAUTUVES:
Vakaruose — 137 RONCESVALLES AVE. — TEL. 537-1442
Rytuose — 2448 DANFORTH AVE. — TEL. OX 9-4444
Krautuvės atidarytos nuo 9 val. ryto iki 9 val. vakaro.

Seimo darbus sveriant

Trečiasis PLB seimas jau nuėjo į istoriją. Kaip ir kiekvienas didelis įvykis, jis pareikalavo daugelio žmonių įtemptų pastangų, kurios pasiekė gražių pasekmių. Šalia laimėjimų, buvo ir nesėkmių. Tai yra žmogiška, ir būtų nenatūralu, jei nesėkmių nebūtų. Ir jeigu šioje vietoje ryžtamasi kalbėti apie sėkmes ir nesėkmes, tai tik tam, kad sėkmėmis pasidžiaugtume, o iš nesėkmių pasimokytume.

Pagrindinė nesėkmė, tiesiog seimo nelaimė, vos nesugriovusi visų seimo darbų, buvo seimo darbo tvarkos reguliavimas. Ginčas prasidėjo dėlto, kad paskutinę reguliavimo redakciją seimo nariai gavo tik paties seimo metu ir neturėjo laiko su juo detaliau susipažinti. Toliau paaiškėjo, kad reguliavimas yra iš dalies darbo tvarkos taisyklės, iš dalies PLB konstitucijos keitimas (sąskysime, kvorumo reikalai yra konstituciniai). Einant į miska toliau paaiškėjo, kad konstitucijos keitimas visai neįtrauktas į seimo darbotvarkę. Dar toliau paaiškėjo, kad pati konstitucija turi stambių trūkumų, sąskysime — neaiškūs PLB valdybos narių statusas seime (ar jie gali balsuoti). Žiūrint į reguliaviną grynai kaip į darbo tvarkos taisyklę, jis pasirodė labai painus. Prie reguliavimo, siūlymai gali būti: privilegijuoti, šalutiniai, esminiai, atsitiktiniai. Kiekvienas jų siūlymų dar turi po kelis poskyrius. Tuo būdu susidaro 20 atskirų siūlymų rūšių. Kiekvienas iš jų rūšių pagal lentelę nurodyti keturi procedūriniai reikalavimai. Prie viena iš dvidešimties siūlymų rūšių yra siūlymas užbaigti posėdį. Pagal lentelę, jis turi būti paremtas, nediskutuotinas, nepapildytinas, sprendžiamas balsų dauguma. Kokis Saliamonas gali pagal tokią komplikotą tvarką pirminkauti poros šimtų įsiskarščių vusių tautiečių seimui? Su statutu seimas vargo beveik visą pačią darbingiausią pirmąją seimo dieną. Katkartėmis reikalai taip įstrikdavo, kad vienu metu Australijos delegacija galvojo apie išėjimą iš seimo, nes, anot vieno jų atstovo J. Valio žodžių: "Mes ne tam skridome kelis tūkstančius mylių, kad gaisintume laiką tušties formaliams ginčams." Taip, tai buvo šurpuri ir netikėtina, kad PLB seimas gali patekti į tokią padėtį. Pagaliau atsirado keturi pasiūlymai: a. reguliaviną priimti, b. priimti St. Barzduko pasiūlytą reguliavimo dalį, c. priimti dr. Nemicko pasiūlytą trumpas darbo tvarkos taisykles, c. A. Rinkūno siūlymas (padarytas 5 v. ryto ir pakartotas apie 3 v.p.p.) reguliaviną atmeti ir paversti seimo prezidiumi vadovauti seimui pagal tradicinę visiems žinomą susirinkimų tvarką. Balsuojant iš eilės pirmąjį pasiūlymą, už balsavo 36, prieš 32 ir 6 susilaikė. Tada

Sėkmė reikia laikyti ir gražų Niujorko lietuvių jaunimo įsijungimą į seimo darbus. Jie ne tik nuosirdžiai padėjo atlikti techniškus seimo darbus, bet ir suorganizavo bei įvykdė demonstracinę motoriką bei jaunimo pasirodymą buv. pasaulio parodos aikštėje, vadovavo balniui ir įvykdė jo programą, dalyvavo su vėliavomis iškilmingame seimo uždarymo posėdyje.

Didžiųjų sėkmių sarašui priklausio ir darbo posėdžių paskaitos. VLIKo pirm. dr. J. Valiūno paskaita Lietuvos laisvinimo tema, St. Lozoraičio, jn., paskaita apie padėtį Lietuvoje ir A. Rinkūno — apie mūsų kultūros bei švietimo rūpesčius buvo kruopščiai paruoštos, išmąstytos. Suglausta forma jos perdavė pagrindines problemas tais

LEON MITKIEWICZ

LENKŲ KARINIS ATTACHE

Lenkijos atstovybė Kaune

(Tęsinys iš praeito nr.)

1939 m. karnavalas Kaune buvo labai gyvas. Veikė opera, kurioje pasirodė daug ir kitų valstybių garsenybės, jų tarpe E. Turska-Bandrovskė ir lenkų baletas.

Kauno opera buvo naujoviškas miesto teatro pastatė, netoli Laisvės Alėjos. Didelė salė, lygiai kaip ir scena su gera akustika. Šalia pagrindinės salės buvo keli mažesni salonai, bufetai ir kt. Bilietai visuomet būdavo išparduoti bent keletą savaičių prieš spektaklį ir jais pasirūpinti reikėdavo specialiai Lietuvos užsienio reikalų ministerijai.

Kauno publika gyvai reagavo ir su entuziazmu priimdavo muziką, dainą ir šoki. Tačiau savo aprangą lietuviai operoje atrodė labai nevienodai: parterys ir ložės, Turskos-Bandrovskos gastroliai metu, šalia elegantiškų moteriškų ir vyriškų vakarinių drabužių, matėsi megztukai ir kasdieninė apranga. Būdavo lyg ir masinis paradas teatro foje. Publika — daugiausia mokyklinis ir akademinis jaunimas — žygiavo poromis aplink visą salę viena kryptimi. Porą už poros, dvi poros kartu, arba vėl keletas mergaičių žygiuodavo 15-20 minučių pertraukos metu be jokio sustojimo. Prie sienų stovėdavo jaunuoliai, stebėdami žygiuojančias poras. Toks paradas pulkininkui L. M. priminė carinės Rusijos provincinio miestelio teatrą.

Po E. Turskos-Bandrovskos gastrolų Lenkijos pasiuntinybė buvo numatiusi 1940 m. sezonui pakviesti į Kauną Varšuvos operos solistus ir gal net operą su Moniuskos veikalais ar Novovjejskio Baltijos legenda.

Surengtam E. Turskos-Bandrovskos garbei galutinai pralaužė ledus šaltai besilaikančios lietuvių visuomenės Lenkijos pasiuntinybės atžvilgiu. Charvatai patraukus puiškus šeiminkai, mokė savo namuose sukurti jaukią nuotaiką. Visi lietuviai sveikiai jautėsi labai laisvai. Min. Charvatas mėgdavo sulaukti bridžo, tačiau iškalbėdavo kiekvieną partnerio įėjimą. Skambindavo jis iš klausos fortepionu, daugiausiai lenkiškus oberkus, juogaviakus, polkas ir mazurkas. Sol. E. Bandrovskos priėmimo liejos lenkiška degtinė, prancūziškas konjakas ir šampanas. Ypač pastarasis turėjo

reguliavimui ruošti komisija padarė maždaug tokį pareiškimą: ačiū už pasitikėjimą, bet, turint galvoje seimo pasidalinimą, siūlome paversti prezidiumui vesti seimą savo nuostatais ir naudotis reguliavimu tik tada, kai reikės. Visi tam pritarė, ir nelemtingu reguliavimu visame seime nebuvo naudojama. Tai kam gi gaisome kone šešias valandas? Tokį pareiškimą reikėjo padaryti pačioje pradžioje, kai buvo matoma, kad reguliavimo klausimas seimą skaldo ir be reikalo gaisina laiką.

Prie nelaimingų seimo momentų tenka priskaičiuoti ir dr. K. Keblio paskaitą iškilmingame posėdyje apie valstybiškumą ir tautiškumą. Paskaitos pradžioje pats prelegentas pareiškė, kad paskaita yra kontroversinė. Gerai, kad tema buvo pajudinta, bet nejaugi gerb. daktaras nežinojo, kad iškilminguose posėdžiuose, kuriuose negali būti diskusijų, kontroversinės paskaitos neskaitytoms? Kaip gi galima iškilmingame posėdyje kritikuoti organizacijas ir veiksmus, kai čia pat sėdi jų vadovybės, negalincios atsakyti į kaltinimus, nes to neleidžia iškilmingo posėdžio procedūra! Dalis kaltės tenka ir buvusiai PLB valdybai, kuri leido, kad tokia apgailėtina padėtis seime susidarytų. Nedaug trūko, kad dalis seimo narių būtų pasijutę įžeisti ir iš šio iškilmingo posėdžio išsėję.

Dar viena painiava seime — tai su garbės svečiais. Niekam neginčijant teisės būti pagerbtam, visdėto Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seime pirmoji pagarbą turėjo priklaustyti atskiri kraštų Bendruomenių pirminkams, ypač atvykusiems iš tolimųjų užjurių. Juk jie neša pagrindinę PLB našą. Gražų pavyzdį parodė pasaulio lietuvių jaunimo kongresas, pasodindamas už garbės stalo visų kraštų jaunimo delegacijų pirminkus. Šiame seime buvo kitaip. Už garbės stalo (neskaitant min. St. Lozoraičio, sr., ir PLB pirm. J. Bačiūno) sėdėjo įvairių JAV-se esančių veiknių vadai, o už jūrio pirminkai — minioje. Buve PLB pirminkai visai negavo garbės pakvietimų ir seimą. Kaikas iš salėje esančių buvo gavę garbės pakvietimus, tačiau jie buvo pamiršti. Susidarė išpūdis, kad seimui rengti komitete garbės pakvietimus rašė, kas norėjo, ir niekas nežinojo kam ir kieno šios rūšies pakvietimai buvo išsiusti.

Iš JAV-bių išvykę atstovai išsinešė išpūdį, kad jubilėjinį metų seimas visdėto turėjo būti sklandesnis. Seimo rengėjai, be abejonės, tuos nesklundimus iš anksto matė, tačiau nepajėgė jų laiku pašalinti. Galbūt skantį seimą reikėtų šaukti kita me krašte, kur būtų ramesnė ir darbu daugiau tinkanti atmosfera. J. G. P.

LEON MITKIEWICZ

LENKŲ KARINIS ATTACHE

Lenkijos atstovybė Kaune

(Tęsinys iš praeito nr.)

rovskos garbei priėmimo Charvatų namuose dalyvavo per 200 asmenų. Pakviesti buvo vyriausybės ir kariuomenės atstovai, muzikos kritikai, spauda, rašytojai, dailininkai, operos atstovai — kaip autorius sako, visas intelektualinis Lietuvos pasaulis.

Charvatai gyveno labai gražiai ir patogiai name. Prie vilos taip pat buvo didelis darbas. Si vieta buvo užpirta lenkiškos vyriausybės, nes numatė joje pastatyti naujus Lenkijos pasiuntinybės rūmus Kaune. Charvatai, tiksliau sakant, Vanda Charvatiene turėjo gerą skonį, dar net buvo vidus buvo įrengtas labai skoningai: kilimai, daug lenkiškų paveikslų — Aksemtovics, Zmurko, Kossak ir kt., medžio raižinių, meniškų smulkybių, tvarkingai išdėstytų salonuose. Tai kėlė stilingų, modernių baldų grožį ir sudarė augštos kultūros išpūdį. Viršutiniai saloni tarnavo tik intymiems popietiniams pasikalbėjimams ir būtinam Charvatų namuose bridžo žaidimui.

Priėmimas Turskos-Bandrovskos garbei galutinai pralaužė ledus šaltai besilaikančios lietuvių visuomenės Lenkijos pasiuntinybės atžvilgiu. Charvatai patraukus puiškus šeiminkai, mokė savo namuose sukurti jaukią nuotaiką. Visi lietuviai sveikiai jautėsi labai laisvai. Min. Charvatas mėgdavo sulaukti bridžo, tačiau iškalbėdavo kiekvieną partnerio įėjimą. Skambindavo jis iš klausos fortepionu, daugiausiai lenkiškus oberkus, juogaviakus, polkas ir mazurkas. Sol. E. Bandrovskos priėmimo liejos lenkiška degtinė, prancūziškas konjakas ir šampanas. Ypač pastarasis turėjo

Mūsų skyriaus norei LIONEI KYBARTIENEI, jos mylimai MAMYTEI Lietuvoje mirus, reiškiami giliai užuojautą ir kartu liūdime —

K. L. Katalikių Moterų Draugijos
Hamiltono skyrius

Mylimai MAMYTEI mirus Lietuvoje, LIONĖ KYBAR-

TIENĖ ir jos šeimą nuoširdžiai užjaučiame —

B. Letauskienė ir šeima

**KLAUSKITE-
PATARSIM-PADESIM**

Patarimų tarnyba "Tėviškės Žiburių" skaitytojams, bendradarbiaujanti su deursčio "The Telegram" Action Line skyriaus tarnyba. Skaitojai kviečiami kreiptis raštu į "TZ" redakciją įvairiais klausimais, į kuriuos atsakymai bus patirpinti Action Line arba "TZ". Skyrių redaguoja teisininkas V. Mastis.

1967 m. gegužės 30 d. sudariau sutartį su bendrove išlieti garzą grindis, įvažiavimą, dalį šaligatvio ir laiptelius. Sutarta suma buvo \$295. Sekanti mėnesį bendrovė pranešė, kad apsiskaiciavo ir kaina turėtų būti \$340. Su tuo sutikau ir darbas buvo atliktas. Po poros savaičių garžą grindyse atsirado duobės, o įvažiavime — vėžės. Man pranešus, garžą grindys buvo palygintos, bet įvažiavimas netaisytas. Po kiek laiko duobės vėl atsirado. Po žiemos įvažiavimas ir šaligatvis sutrukinėjo, garžą grindys suminkštėjo, laipteliai sukrypo. Bendrovė garantavo darbą dvejim metams. Ką daryti? A. V.

Bendrovė visai neatsako į "The Telegram" patarimų tarnybos laiškus. Šį rudenį bendrovė turi prailginti savo leidimą, todėl geriausiai rašyti skunda Mr. J. Neville, Metro Licensing Commission, 171 Eglinton Ave. East, Toronto 12.

Gyvendamas Vokietijoje buvau nusilaužęs dešinę ranką. Geri Vokietijos gydytojai ranką sugydė ir aš jiems esu dėkingas. Atvažiavęs į Kanadą turėjau automobilio nelaimę ir buvau sunkiai sužeistas. Kairė koja virš kelio buvo nulaužta. Nors ligoninės gydytojai sakė, kad koja gerai sugis, bet taip nebuvo. Galbūt nuo per ilgo ligoninėje gulėjimo kaulai užėjo vienas ant kito ir taip sugijo. Koja paliko stangį, nelinksta per kelia. Išėjus iš ligoninės 3 gydytojų komisija pripažino, kad aš galiu dirbti tik lengvą darbą. Tačiau aš negaliu tokio darbo gauti. Vietos darbo įstaiga neturi nei sunkių, nei lengvų darbų. Norėčiau sužinoti, ar Toronte yra įstaiga ar organizacija, kuri parūpina darbą panašiems invalidams? Šiuo metu dirbu ūkyje, kur darbas yra sunkus ir su stangia koja labai sunku dirbti. Be to, mano ranka irgi greitai palaista. Noriu pažymėti, kad aš neturėjau jokios automobilio draudros ir nieko negavau. Esu 56 m. amžiaus.

K., Eden, Ont.

Esate tikrai nemalonoje padėtyje. Jieškant darbo, du dalykai yra pagrindiniai: amžius ir sveikata. Turite būti pagirts už tai, kad ir menkos sveikatos būdamas dirbate sunkų darbą. Kiti įsiektojų ne darbo, bet valstybinės pašalpos. Toronte yra organizacija, kuri padeda panašiais atvejais. Rašykite laiška Social Planning Council, 55 York Street, Toronto 1, Ont. Be to, patartina sekti visus darbu skelbimus angliškoje ir lietuviškoje spaudoje. Gali pasitaikyti darbu, kaip sargo ar prižiūrėtojo, kur darbdaviai nori vyresnio amžiaus asmens.

S. m. vasario 3 d. važiuavau keliu keičius žento automobilį, kuris susidūrė su kitu automobiliu. Galva atsimušė į priekinį stiklą, subraižė veidą ir sutrenkė sprandą. Buvau nuvežtas į ligoninę, kur suteikė pirmąją pagalbą ir persvietė. Sprandas skaudėjo 3 savaites ir negalėjau dirbti. Dar ir dabar kartais jaučiu skausmą. Gydymo išlaidos ir praleistas darbas man atsiejo virš \$200. Policija pakaltino kito automobilio vairuotoją, kuris važiuavo nesavo automobiliu, ir nei jis, nei savininkas neturėjo jokios draudros. Žento draudros bendrovė sutaisė jo automobilį, bet man neuostoliu neatlygino. Prašau patarti, kur aš turiu kreiptis, kad man būtų apmokėti nuostoliai? T. Z.

Atrodo, kad Jūsų žento drauda buvo paprasta ir neapdraudė keleivių. Bendra taisyklė — keleiviai privačiam automobilių važiuoja savo rizika. Užmokant keleto dolerių daugiau galima gauti draudą, kuri apdraudžia ir keleivius. Patikrinkite žento draudą ir jeigu ji keleivių nedengia, nėra tikro kelio Jūsų nuostoliams atgauti.

LEON MITKIEWICZ

LENKŲ KARINIS ATTACHE

Lenkijos atstovybė Kaune

didelį pasisekimą, nes plk. L. M. apskaičiavimui, kiekvienas svečias jo išgėrė po vieną bonką. Priėmimas užtruko iki pat ryto.

Kitą pobūdį turėjo priėmimai Lenkijos tautinių švenčių proga. Jų metu, t.y. 1938 m. lapkričio 11 ir 1939 m. gegužės 3 d. (pirmoji data — Lenkijos nepriklausomybės, antroji — konstitucijos diena — K. B.), per Lenkijos pasiuntinybę Kaune perleidavo per 1000 Lietuvos lenkų, kurie bent trumpai norėjo pabūti simbolinėje Lenkijos žemėje. Tuo metu pasiuntinybės patalpose galima buvo sutikti, šalia kunigų ir inteligentų, darbininkų ir ūkininkų, šlektą ir aristokratą. Jaunimas daugiausia stebėjo plk. karinę uniformą, klausinėdamas apie Lenkijos karinę reikšmę. Jų visų akyse plk. L. M. žadino norą ir užsidedimą dėvėti šią uniformą. Tais jaunoliais daugiausia buvo Kauno lenkų gimnazijos moksleiviai.

Vyresnio amžiaus lenkai — darbininkai ir valstiečiai daugiausia teiravosi apie gyvenimo sąlygas Lenkijoje, darbą ir atlyginimą. Nesiskundė jie savo gyvenimu, nors neviens atrodė labai vargingai. Ir kas svarbiausia — ne vienas jų neturėjo jokio noro emigruoti į Lenkiją. Jie taip pat teiravosi, ar Lenkija susitiks su Lietuva, padidindami ir Vilniaus klausimą, ar galima bus kada nors aplankyti Aušros Vartus. Norėtų lenkai, kad Lietuvoj veiktų pradžios mokyklos su lenkų dėstoma kalba, bažnyčiose — išpažintis, pamokslai ir giesmės būrai atliekama lenkiškai. Viena moterėlė, mąsydama lietuviškus žodžius ir laikydama plk. L. M. už rankovės, sakė nemokanti

tinų plk. Deglavs sužinojęs, kaip tik "po noszemu" (mūsųai), o išpažinties negalinti eiti, nes kunigas nemoka "mūsųškai". Prisiminimų autorius sako, kad Lietuvos lenkų kalba yra panaši Vilniaus krašto lenkų tarmei, kuria kalba Vilnius, Vilniaus kraštas ir kalbėjo D. Lietuvos kunigaikštystė. Ši lenkų tarmė esanti labai minkšta, dainuojanti, su gausiom prierašom gudiškų žodžių.

LEON MITKIEWICZ

Jaunimo aktualijos

AČIU "GYVATARU"!

ISSIVEŽET PUSĖ MŪSŲ ŠIRDIES

Prabėgo darbinga jubilėjinė kovos metų vasara Vokietijoje. Kaikam buvo sunku suspėti visur dalyvauti, tiek visokių parengimų būtal Dabar, rugėjo saulei melancholiškai besišypsančią, iš perspektyvos grįžtant atgal, neįjūtiems pradedti sverti, vertinti visus sušildimus, mintis ir darbus. Ir čia neabejotinai iškyla kaip šviesus stulpas mūsų skurdžiose tremties dienose pasirodymas Kanados žymiojo tautinių šokių vieneto "Gyvataro", atidarant XV-tąją lietuviškųjų studijų savaitę Romuvoje, Vasario 16 gimnazijoje.

Dabar jau galima viešai pasisakyti, kad beveik niekas netikėjo, kai ėmiausi iniciatyvos atsikviesti "Gyvatarą" į Vokietiją, jog šokėjai sutiks išsukti iš savo tiesioginio kelio ir tarp šokių festivalį Prancūzijoje. Viltys visai sumažėjo prasidėjus pašto streikui Kanadoje. Ryšys su vadovu p. Breichmaniene nutruko, ir tik "Gyvatarui" atsakius 1. VIII į Paryžių pavyko telefonu galutinai susitarti, kad jie tikrai atvyks ir studijų savaitės atidarymą 4. VIII.

Tuoju sukurtome rašyti pranešimus studijų savaitės dalyviams, kad tik neveltuotų atvykti, nes "Gyvataras" šoks. Nėgana to. Norėjome, kad kuo daugiau Vokietijos lietuvių pamatyto šokėjus. Todėl išrašėme kvietimus aktyvioms apylinkėms su pastaba, kad tik gražiam orui esant atvažiuoti, nes tada šokiai galės vykti gimnazijos parke. Gimnazijos salė yra nedidelė ir negali sutalpinti didesnio skaičiaus žmonių. Deja, visą sekmdienio (4. VIII.) popietę linojo... Nežinūnt, vienas po kito pradėjo rinktis iš apylinkių tautiečiai. Apie 17 val. jau visas gimnazijos kiemas prisipildė automobilių. Kas daryti? Parke šlapia, salėje ankšta... Už durų palikti šokių entuziastus, atkeliavusius už 350 km — negražu. Tad sugalvojome patušinti valgyklos salę ir ten pasieniais susodinti svečius.

Ir koks neužmiršamas įspūdis, kai vienas po kito pradėjo išsivinguoti jauni, gražūs, margašpalviai šokėjai tarp kolonų! Tokių gražių, tikrų tautinių drabužių, sutelktų viename ansamblyje, dar nesame matę Vokietijoje. Pas mus vyrukai dar vis tebesoka baltom kelnėm ir su sportiniais batais... "Gyvataras" šokėjai aprenkti iš Lietuvos, Kanados ir JAV geriausių audyklų audiniai.

Kad šokiai buvo gražūs, nereikia nė sakyti! Bet kodėl jie tokie buvo, ne kiekvienas galėtų lengvai paaiškinti. Visi žino, kad liet. šokių choreografija yra įdomi, įvairi, originali, kad kiekvienas ansamblis savaip interpretuoja. Man rodos, kad "Gyvataras" stiprybė yra ju nepaprastai gerai išlaikytas liaudies šokio stilius. Koks lyrizmas dviejų ju šokime! Jokio perdėto, pertempto judesio, jokio išpušio, kad jie scenai šoka. Taip ir ima noras prisijungti prie šokėjų vartinės ir šokti drauge, išlieti viduje susitelkusius jausmus... Tikriausiai dėl to iš visų pašalių girdėjosi snabždesys... kaip gražu, kaip sava, kaip lietuviška... Kad "Gyvataras" atvežė Vokietijos lietuviams kažką naujo, tai paaiškinti visi kalbėjusieji, dėkojūsieji vardu tu, kurie sekė šokių ašarų pilnom akim ir dėkinga širdimi. Ne tik naują stilių, bet ir beveik visus šokių matėme pirmą kartą Vokietijoje — Kadrių, Gyvataro, Linelių, Aštuonylių, Subatėlių, Rugelių, Audėjų (su vyrais). O ir Kepurinę, Malūną ir t.t. pas mus kitaip šoka.

"Gyvataras" šoka Kepurinę Europos lietuvių studijų savaitėje, kuri įvyko Vasario 16 gimnazijoje.

"Gyvataro" pasirodymas Vasario 16 gimnazijoje buvo lyg III Tautinių Šokių Šventės Čikagoje pratęsimas. Mes esame už tai be galo dėkingi jiems! Buvau dariusi nemažai pastangų, kad pagamintų kas mums, Vokietijos lietuviams, filmą iš III Taut. Šokių Šventės, kad nors skaidrių atsiųstų. Nieko nesulaukiau. Už tai "Gyvataro" šokiai, šokti taip, kaip Čikagos amfiteatre, mums buvo didelė dovana.

Prisimenant "Gyvatarą", negalima nepaminti ir jo puikios pranešėjos stud. Martinkutės, kuri tuo pačiu bendru nuosirumumu, paprastumu, lyriškai pristatinėjo šokius. Labai įdomus buvo ir kiekvieno "Gyvataro" šokėjo pristatymas, iš kurio patyrėme, kad jie visi labai "mandrūs", visi studijuoja, dirba. Tad juo labiau reikia vertinti jų didelės pastangas Lietuvos meno, kultūros skleidime. O jie juk suvažiuoja į repetitijas iš apylinkių! Kad jie suvažiuoja, tai tikriausiai didžioji kaltininkė yra vadovė ponja G. Breichmanienė. Jos asmuo, tautinio šokio interpretavimas ir meilė tam šokiui sutraukė gražiausią Hamiltono jaunimą į ansamblį. Spėjome ir mes jį pažinti ir pamilti per keletą dienų. Ponja Breichmanienė vis kartojo man, kad tik nenusivilčiau "Gyvatarui" tiek pastangų ir vilčių sudėjus... Suprantu ją — baiminosi, jog pavargę šokėjai iš kelionės naujoi vietoj, naujam klimatem gal negalės reprezentuoti "Gyvataro" visoj pilnumoj. O gal ir šokėjus nebuvo lengva atrinkti ir sucementuoti iš didelio ansamblio į 19 žmonių per trumpą laiką? Mieloji Ponja, nenusivilčiau, bet dėkinga širdimi Jums ir Jūsų šokėjams turu pareikšti, kas mane ir kitus sužavėjo ir net nustebino: 1. kad Jūs, manęs net nepažinėjusi iki šiol, taip nuosirdžiai atsilieptė į kvietimą ir iš jaunimą visada viliojancio Paryžiaus pasukote įsi į Romuvos kaimą, už didelį kelionės vingį nė cento negaudami... 2. kad Jūsų grupė pasirodė tokia lietuviška, žavėjo mus savo gražia laikysena. Visi kalbėjo gerai lietuviškai, o kiek dainų jie mokėjo! (Gėda mums, kad važiuodami Jūsų parsivežti į stotį, svarstėme, ar galima bus su visais susikalbėti lietuviškai...); 3. kad buvute atlaidūs mums už visokių trūkumų; nuosirdūs ir mielai dalinotės patyrimu, patarimais (ar pamenat, Ponja, kai neturint kitur vietos, po laiptais demonstravote man įvairių šokių figūras...), kad tenkinot kiekvieną mūsų pageldivimą, sušokdami pakartotinai studijų savaitės dalyviams ir nuvažiuodami net į Koenigsteina, "Kirche in Not" kongresą, kur per kelias minutes išgarsinote mūsų vardą įvairių tautų mišinyje; 4. pagaliau, kad atvežėte mums tikrai lietuvišką šoki, drabužių ir sielą, už tai pusę mūsų širdies išsiveždami...

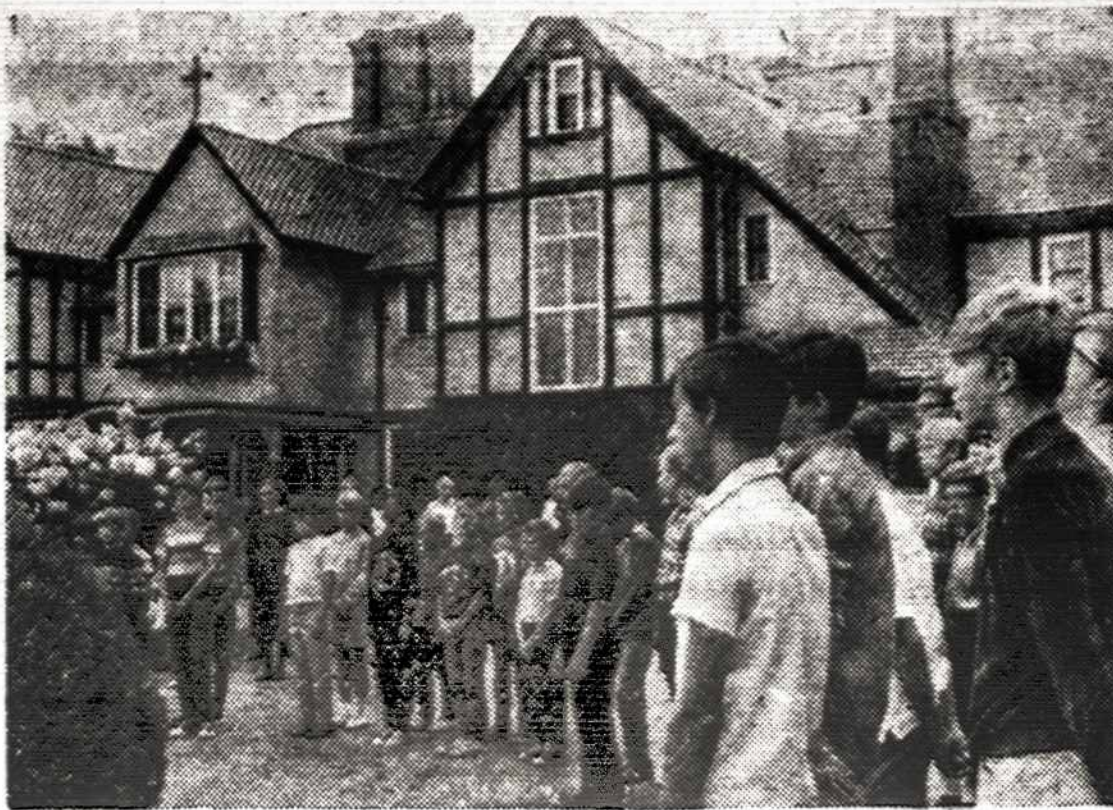
Dėkodama "Gyvatarui", turu nuosirdžiai padėkoti ir lietuviškajai visuomenei Kanadoje bei JAV, kuri savo aukomis įgalino šokėjus vykti į tarptautinį šokių festivalį, o tuo pačiu ir į lietuviškąją salę Vokietijoje, Romuvoje.

Alina Grininė
1968 m. rugėjo 5 d.

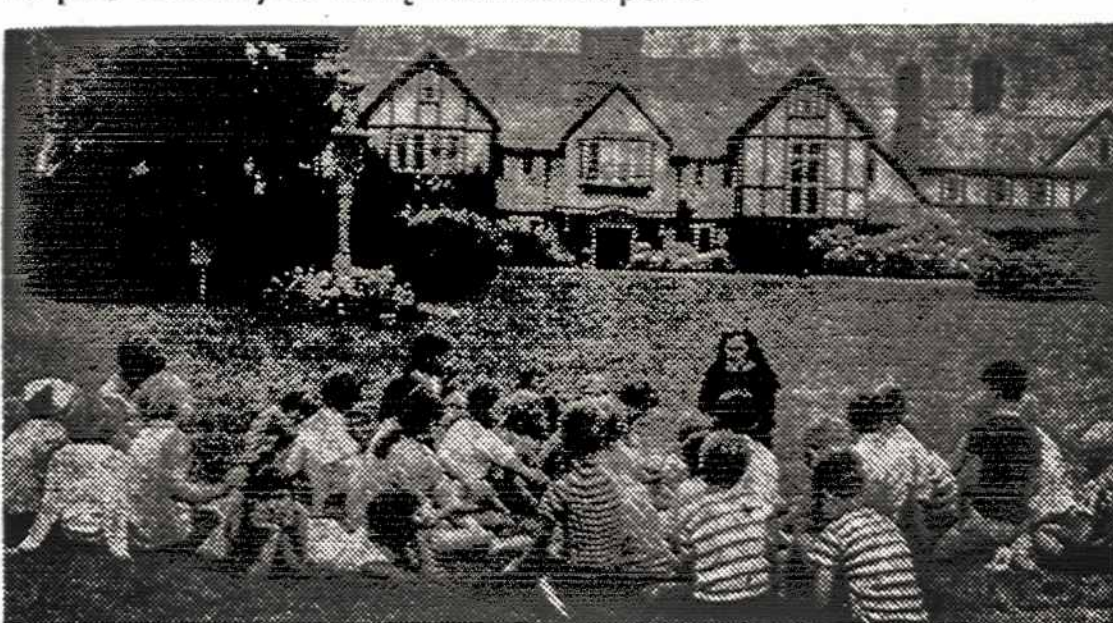
Moterų amžius

Besikalbant įvairiomis temomis, patyręs profesorius aiškina:

— Moterys priklauso prie trijų kategorijų: 1. jaunos, 2. kurios atrodo jaunos, 3. kurios jau dar mano, kad yra jaunos...

Moksleivių ateitininkų stovyklos dalyviai vakarinio suskaupimo metu prie vienuolyno rūmų Kennebunkporte

Sesėlė Viktorija su jaunučiais ateitininkų moksleivių stovykloje Kennebunkporte, Maine

Akyse pasiliko veidai, vėliavos, jūra...

Ateitininkų moksleivių, jaunių ir jaunučių stovykla pajūryje

Iš įvairių JAV rytinio pakraščio miestų į pranciškonų sodybą Kennebunkporte suvažiuo daugybė stovyklautojų. Tuo metu vyko piknikas, tad vadovybė tik pasikirstė kambarius bei lovas ir leido visam šimtui stovyklautojų apsitvarkyti savo nuosirum. Pirmąją vakarienę valgėm gana tyliai. Moksleiviai susirado senus draugus ir susipažino su nematytais, kurių šiais metais buvo gana daug. Jauniai ir jaunučiai, dauguma stovykloje pirmą kartą, laikėsi gana rimtai ir nedrąsiai. Vakaras baigėsi susipažinimo šokiais, kurių metu rateliai įjungė visus.

Po sekmdienio, išvažinėjus daugumai svečių, pradėjome tikrą stovyklavimą. Buvo įvesta tašų sistema, kuri skatinė stovyklautojus įjungti į bendrus stovyklos darbus ir sudarė varžybų nuotaką tarp stovyklautojų būrelių.

Jaunių ir jaunučių seselės mokė įvairių rankdarbių. Juos pabaię išstatė parodėlėje, kuria grožėtis galėjo atvažiuojantys ir svečiai per stovyklos uždarymą.

Pašnekesiai

Moksleiviai pradėjo pašnekesius skirtomis temomis. Tema būdavo pristatoma paskaitos arba simpoziumo forma, o po to tęsimas diskusijomis su būreliais, kuriems pirmininkavo ir sekretoriavo patys stovyklautojai vadovo priežiūroje. Po diskusijų — būrelių pranešimai. Įdomu buvo sekti, kaip skirtingai arba kaip kartais vienodai skirtingi būreliai darydavo savo išvadas.

Tėmų buvo įvairių: "Revoliucinės jaunimo nuotakos ir apraiškos paulyje ir ateizmo vaidmuo" — simpoziumas; T. Leonardo Andreikaus kalba apie poeziją; P. Kudžmos, psichologo iš Niujorko — "Kiek veikla organizacijai prisideda prie savęs realizavimo"; C. Surdoko paskaita apie korespondenciją rašymą ir žurnalistiką. Gabija Juozapavičiūtė, "Ateities" redakcinio kolektyvo Kanados atstovė, supažindino su žurnalo leidimo bei spausdinimo būdais. Kestutis Girnius kalbėjo tema "Ateitininkas ir skaitybą"; Antanas Razgaitis, MAS užsienio reikalų vedėjas, pristatė ateitininkijos ženklius, paaiškino jų prasmę ir kalbėjo apie ateitininkų organizaciją; dail. K. Zoromskis kalbėjo apie meną; kun. A. Norius — "Galvojimas ir kaip jis keičiasi"; Vyt. Volertas — apie jaunimo ir tėvų santykius; kun. dr. J. Vaisnora, MIC — apie katalikų persikiojimą Lietuvoje; kun. St. Yla — "Baimė gyventi bei stiprus išpušdis, nauja irracionalizmo kryptis reaguojant prieš perdėtą racionalizmą ir perdėtą superorganizaciją"; S. Sužiedelis — apie gyvenimo taisykles ir jų reikalingumą bei tęstinumą istorijoje.

Netrukė ir linksmesnės bei laisvesnės programos: sportavome, ejo me maudytis jūron arba į baseiną, porą kartų turėjome 4 mylių iškylą į "Shooting Rock", lankėme muziejų, turėjome sporto šventę ir net šokių pamokas.

Idomūs vakarai

Vakarinė programa taipgi buvo įdomi: turėjome maskaradą, literatūros ir dainų vakarus; įdomus buvo talentų vakaras, kuriame stovyklautojai parodė savo sugebėjimus pianinu, daina, deklamavimu, baletu ir net sudarė orkestrėlį. Vieną vakarą buvo surengtas karnavalas, kuriame buvo burtininkų, skaitytuvų (kompiuterių), įvairių žaidimų ir loterijų. Už viską stovyklautojai užmokėjo lietuviškais litaais. Visi stovyklautojai rašė rašinius, kurių dalis buvo atrinkta ir paskirta "Ateičiai", o kita dalis — savos kūrybos vakarui. Tą vakarą buvo paskaityta ir naujai sukurtoji legenda apie stovyklos komendantą raudoną sportinuką batus.

Si legenda susilaukė iš stovyklautojų ir paties komendanto daug komentarų, kurie buvo atspausdinti abiejose stovyklos laikraščio "Visko po truputi" numeruose.

Vadovai

Dvi savaites užtrūkusi stovykla buvo labai turtinga, turininga, linkma ir smagi. Stovyklai pirmąją savaitę vadovavo Juozas Gaila, o antrąją — MAS centro valdybos pirm. Rimas Laniauskas. Stovyklos kapelionu buvo kun. G. Kijauskas, SJ, komendantu — Antanas Razgaitis, vyr. merg. vadovė — Rita Abromaitytė ir Aušra Kregždytė, vyr. bern. vadovais — Vytautas Narutis ir Jurgis Oniūnas, vakarinės programos vadovėmis — Laima Underytė ir Gabija Juozapavičiūtė, jaunučių ir jaunių merg. globėjomis — ses. Jonė ir ses. Viktorija, jaun. bern. vadovu ir akordeonistu — Rimas Juozaitis, sporto vadovu — Antanas Dambriūnas, vandens sargu — Vytautas Maciūnas. Stovyklavio 100 stovyklautojų: 50 moksleivių ir 50 jaunių bei jaunučių.

Jau namo...

Baigiantis stovyklai vėl reikėjo susidėti daiktus, atsivėsikinant pasi-keisti adresais ir kartais nubraukti asarą. Uždarymas įvyko klasėje su vėliavų garbės sargyba. Prezidiumas sudarė: dr. A. Juozaitis, rytų MAS atstovas ir stovyklos rengėjas; T. Andreikaus, OFM, pranciškonų provincijolas; T. Kijauskas, SJ, jėzuitų provincijolas, MAS dvasios vadas ir stovyklos kapelionas; kun. St. Yla, ateitininkų federacijos dvasios vadas; O. Vaitkėnis, rytų atstovė MAS valdyboje; Antanas Razgaitis, MAS centro valdybos užsienio reikalų vedėjas ir stovyklos komendantas.

Nukelta į 7-tą puslapį.

A. A. ZUZANA VANAGAITĖ, š. m. rugpjūčio 22 d. žuvusi automobilio nelaimėje Argentinoje. Buvo gimusi 1941 m. rugpjūčio 3 d. Avellanedoje. Pradžios mokyklą baigė pas sesules kazimierietes parapijos mokykloje, kurioje kaip mokytoja dirbo apie 9 metus. Pasijymėjo didelė veikla. Dalyvavo aktyviai per 5 metus "Rambyno" ansamblyje. Buvo nuykusiai į pirmąjį jaunimo kongresą Čikagoje. Grįžusi vadovavo naujam ir gajam "Atžalynui", su kurio pasirodė IV Pietų Amerikos Liet. Kongrese. Šių metų jaunimo stovykloje San Paulo mieste, Brazilijoje, daug prisidėjo prie programos įvykdymo. Argentinos lietuvių kolonijoje ji visur dalyvavo: jaunimo sambariuose, šventėse, draugijų susirinkimuose. Bet pati gražiausia veikla buvo "Atžalynas", kuris gyveno jos idealais — Dievo ir Tėvynės meile. Per visas didesnes šventes "Atžalynas" dalyvavo pamaldose ir programoje su šokiais ir dainomis. Visa kolonija liūdi jos ir klausia, kas pavaduos ją?

Dabartinė Lietuva iš arti

(Tęsinys iš praeito nr.)

FELIKSAS JUCEVICIUS

Savo buvimo metu Lietuvoje vis klausdavau save, ar Lietuva išliks gyva, ar lietuvis atliks? Nelietuvis, kuris vieną dieną yra lietuviu, o kitą ne; nelietuvis, kuris nedrįsta kalbėti lietuviškai Vilniaus gatvėje; lietuvis yra tas, kuris nori išlikti lietuviu. Kam tik keliau šį klausimą Lietuvoje, niekas man nenorėjo atsakyti. Kai pastaciau šį klausimą vienam kunigui, jis tik patraukė pečiais. Kai paklausiau pagyvenusį lietuvi, tas apsišarojo. Tą klausimą pakartojau vienam jaunui (atrodo, kad jis buvo komjaunuolis). "Tik trys miestai yra dar lietuviški — Kaunas, Šiauliai ir Panevėžys" — buvo jo atsakymas. Bet ar lietuvis atliks, jis nežinojo. Iš tikrųjų, Lietuvoje lietuvis nežino, ar jis beatliks!

Mes gyvename iliuzijomis, jei manome, kad Lietuvos išlikimo klausimas yra tik akademinis. Tai nėra retorinis klausimas. Tai klausimas, kurį stato lietuviui nuolatos "tarybinė" dabartis. Daugelis manė, kad tik išeivijoje lietuviui graso mirtis. Tautinė mirtis yra labai reali ir lietuviui Lietuvoje.

Nesileiskime apgaudinėti statistikom, kurios laikas nuo laiko pasiekia mus iš Lietuvos. Tiesa, šandien Lietuvoje yra daug mokyklų ir mokinių. Tiesa, kad knygos leidžiamos tūkstantiais tiražais. Tiesa, kad mokslos yra daugiau ar mažiau pažengęs visose srityse. Bet tai dar nėra atsakymas į mūsų tiesioginį klausimą: ir žinote kodėl? Todėl, kad rusų skaičius diena iš dienos didėja Lietuvoje. Ar šandien galime kalbėti apie lietuvišką Vilnių, Klaipėdą ar Tauragę? Kai rusų padidės dar dvidešimt procentų, ar begalėsime kalbėti apie lietuvišką Lietuvą? Kai Lietuvoje bus trys milijonai rusų ir trys milijonai lietuvių, kokią reikšmę beturės visos tos lietuviškos mokyklos, tūkstantiniai tiražai knygų ir moksline pažanga? Kiek rusų atvyksta kiekvienais metais į Lietuvą, niekas tiksliai nežino. Apsigysvenimui leidimus išduoda milicija, o milicija yra absoliutinė jėga rusų kontrolėje. Tai labai aišku.

Kaip atrodo gyventojų padėtis Lietuvoje šandien? Vilnius ir Vilniaus kraštas yra daugiau rusiškas, negu lietuviškas. Lenkų vieton atvyko ne lietuvių, bet rusai. Klaipėdos kraštas dalinasi gyventojais per pusę: kai kuriuose miestuose vyrauja lietuviai, o kairur rusai, kaip pvz. Klaipėdoje. Kai žinome, kad Rytprūsiai yra rusų kolonizatoriai ir Latvijoje viešpatuoja rusai, tai ar bereikia abejoti, jog raudonasis slybinas baigia užsmagti lietuvių?

"Tarybinė" propaganda nuolat kalba apie pramonės pažangą Lietuvoje. Niekas negali paneigti, kad yra naujų įmonių bei fabriku. Tačiau komunistai nutyli, kad industrializacija yra labai užmaskuota kolonizacijos forma. Su kiekvienos įmonės atidarymu taip pat atidaromos durys rusų naujoms kolonoms. Kadangi naujai imonei aptarnauti nėra lietuvių specialistų, tai jie "importuojami" iš Rusijos. Jie atvyksta ne vieni, o su šeimomis. Ir kur tik nauja imonė, ten taip pat nauja rusų kolonija. Rusų yra daugiausia tose vietose, kur yra daugiausia pramonės. Tačiau rusas yra ne tik kolonistas, bet ir "tarybinis" politrukas. Jis turi prižiūrėti, kad lietuvių dirbtų našiai ir kad joks gaminyš neliktų Lietuvoje. Niekada nebuvo Lietuvoje tiek fabriku, ir niekada nebuvo ten tiek skurdo ir neprieteklaus, kaip šandien. Vakaru kraštuose pramonė reikią gyventojams turtą, o Lietuvoje ji reikią žmonių išnaudojimą ir kolonizaciją. Net Lenkijoje žmonės atrodė geriau apsiirę, ir maisto krautuvių matėsi daug daugiau, negu Lietuvoje. Kaiėjau Kaune Laisvės Alėja, tai mane krėtė šurpas. Gal karo metais Kaunas atrodė blogiau, bet tuo nesu tikras.

Kolonizacijos šviesoje reikia matyti taip pat naujuosius kvartalus, kurie matosi Kaune ir Vilniuje. Būtų labai įdomu žinoti, kiek ten yra lietuvių ir kiek rusų. Lietuvoje būtų trūkumas yra didelis, bet ne dėl natūralaus lietuvių prieauglio, o dėl rusų kolonistų. Sakoma, kad Šalinas planavęs visus lietuvius, latvius ir estus perkelti į Sibirą. Jo įpėdiniai atsiskak nuo tos politikos ir nutarę Baltijos kraštus kolonizuoti. Ar šios politikos autorius yra Suslovas, ar kitas rusas, tai jau nesvarbu. Viena mums turi būti labai aišku, ir tai be jokio abejonių, kad šių kraštų kolonizacija eina plinu tempu. Kalkas mane guodė Lietuvoje, jog šičia padėtis esanti geresnė, negu Latvijoje ar Estijoje. Bet ar tai nėra ramintis mirtinai nuteistojo? Ar tai jau esminis

dalykas, jei rusiškasis slybinas suvirškins Lietuvą keletu metų vėliau?

Net ir pati lietuviybė yra šandien kolonisto priemonė. Mes užmirštame labai dažnai, kad Lietuvoje lietuviybė tik tiek toleruojama, kiek ji tarnauja okupacijos pateisinimui. Kokią mes beimsime tautinės kultūros formą, kiekvienas iš jų turi tarnauti "tarybinei" politikai, kurios tikslas yra Lietuvos rusinimas, o ne Lietuvos lietuvinimas. Šandien Lietuvoje tiek pat "kuriam" tautinė kultūra, kiek ji kuriam Čikagoje, Toronte ar Montrealyje. Pašokti Oželį ar Lenciūgėlį, uždainuoti lietuvišką dainelę ar išleisti lietuvišką knygą ar žodyną dar nereiškia tautinės kultūros kūrimo. Tautos kultūra vystosi, kyla ir progresuoja, kai tautinė asmenybė mėgina save vis aiškiau išreikšti, kai ji įieško vis naujų formų ir jas tobulina. To mes išeivijoje atsiekti negalime, nes mus slopina svetima aplinka ir stokoja talentų. Tai galioja ir Lietuvai. Nežiūrint visų mūsų menininkų, muzikų, literatų pastangų, Lietuvoje tautinė kultūra tik vegetuoja, ir tai lygiai dėl tos patios priežasties kaip ir išeivijoje — ji slopinama "tarybinės", t.y. rusiškiosios aplinkos, ir šioji aplinka reiškia ne tik svetimumą, bet ir nelaisvę, kuri žudo lietuvių talentą.

PALENGVA GRIAUNAMA SIENA

Stovykloje, kur jaunimas angliškai kalbėjo, bet lietuviškai giedoją ir šoka

Mėgstu lietuvišką jaunimo stovyklą ir jose lankausi, tačiau kiekvienas jose išgirstas angliškas žodis tiesiog nudiegia širdį — tarsi man kas tuo laiku sakytų, jos nuteitėjimas nebėra ateities baubas, bet dabarties tikrovė.

"Attention!"

Šiais metais nuvykau Dainavon. Žinojau, kad Dainavos stovyklavietėje stovyklauja įvairios jaunimo organizacijos bei suaugusiųjų vienetai, ir važiuodamas galvojau, ką gi rasiu šią savaitę bestovyklaujant: ateitininkus, skautus, frontininkus ar studentus? Buvo ankstyvas rytas. Skardaus švilpuko kviečiami apie vėliavų stulpus būriavosi vaikai. Tarp savęs jie šnekučiavosi angliškai. Linksmai nusiteikęs vadovas sukomandavo: "Attention!" Ir aš pagalvojau: "Na, tai tau! Šioje stovykloje lietuvių jau sau gyvi duobė kasa." Visi pradėjo giedoti Amerikos himną ir trys vėliavos kilo augstyn: pirmoji — Lietuvos, antroji — Amerikos, trečioji — balta su raudonu Vychiu.

Kas jie?

Po Amerikos himno pasigirdo lietuviškasis, tačiau labai silpnai: giedoją tik keli vadovai, o stovyklautojai tylėjo. Buvo aišku, kad jie nemoka. Dar daugiau mane nustebino, kai po vėliavų pakėlimo išėjo priekinė seselė Ignė ir pradėjo dienotvarkę aiškinti... angliškai. "Nu", tariau sau, "arba šia savaitę angliškai stovyklauja, arba seselė Ignė pamiršo lietuviškai." Dar kartą su liūdesiu pažvelgiau į pakeltas vėliavas ir ant baltošios vėliavos po Vychiu išskaičiau anksčiau nepastebėtą įrašą: "Knights of Lithuania — Lietuvos Vyčiai". Dabar viskas man pradėjo pamažu aiškėti. Tai buvo trečios, ketvirtos ir net penktos kartos lietuvių išeivių vaikų stovykla. Nors jie lietuvių kalbos nemokėjo, tačiau jau, kad yra lietuvių. Ir į šią stovyklą jie buvo susirinkę tam, kad geriau pažintų Lietuvą, jos papročius, dainas ir šokių ir kad pramoktų bent keletą žodžių lietuviškai.

Mokėsi daug

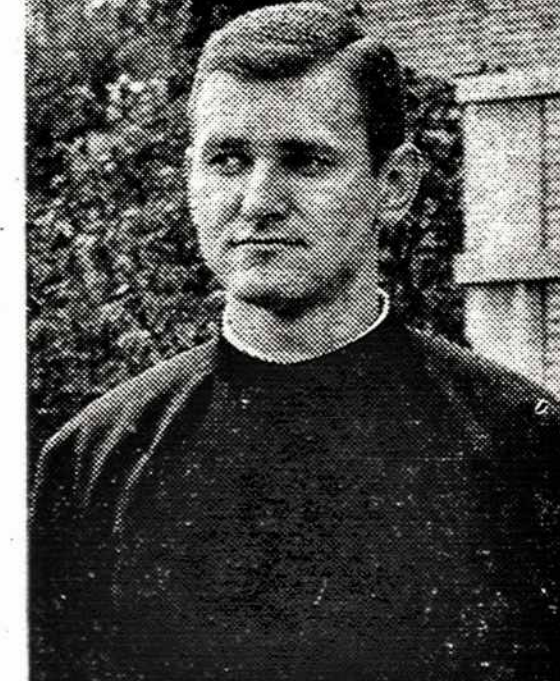
Vėliau džiaugiausi, kai girdėjau juos bandančius kiekvieną išminktą lietuvišką žodį panaudoti. O mokėsi jie daug! Seselė Ignė juos mokė lietuviškų dainų, išaiškindama kiekvieną dainos žodį bei dainos prasmę, paskui seselė Jurgita mokė juos įvairiausių lietuviškų išsireikšimų, kuriems geriau išmokti buvo surengtos net varžybos. Galiausiai visi energiją išliedavo tautiniais šokiais, kurie jiems tapo patiko, kad matydavai vieną kitą laisvalaikio metu liekiant pieva suktinio žingsneliu.

Pokalbis su vadovu

Išsikalbėjau su šios stovyklos rengėju Juozu Kazlausku. Pasirodo, tai nėra pirmoji Lietuvos Vyčių vaikams organizuota stovykla Dainavoje. Jos buvo pradėtos rengti jau prieš keletą metų. Prie jų rengimo bei vadovavimo yra daug prisidėję ir naujosios kartos ateivė p. Damušienė. Į pirmąją stovyklą, anot p. Damušienės, atvažiuavo vos keletas vaikų, šiais metais jau buvo virš 50, o ateityje, atrodė, jų skaičius augs dar sparčiau. Tai labai svarbus ir sveikintinas reiškinys. Anot J. Kazlausko, kuris ir pats yra čia gimęs lietuvis ir priklauso Lietuvos Vyčiams, Amerikos lietuvių iki šiol buvo pasidalinę į dvi nepereinama siena atsitverusias grupes: senųjų ir naujųjų ateivių. Dabar ši siena yra pamažu griauinama — visi pradeda jungtis: senieji, nors ir turėdami tvirtą patrijotinį pagrindą, jaučia, kad jiems labai reikalinga nesudaryta taisyklinga lietuvių kalba, o naujieji ateiviai pradeda suprasti, kad be senųjų užnugario, patirties ir pagalbos jų tautinės jėgos gali per greitai sunykti. "Stai, ši stovykla", sako J. Kazlauskas, "ir yra abiejų išeivių kartų — senosios ir naujosios junginys". Iš tikro, šios stovyklos personalas susideda iš naujosios ateivių kartos jaunimo, mokančio gerai lietuviškai kalbėti, o stovyklautojai — senosios kartos jaunimas, nemokantis lietuviškai.

Baigiantis stovyklai buvo tiesiog nuostabu: visi stovyklautojai jau buvo po truputį pramokę lietuviškai, prie laužų dainavo atmintinai išmokus lietuviškas dainas, šoko tautinius šokius, o paskutinį kartą nuleidžiant stovyklos vėliavas Lietuvos himno metu tylos nebuvo — visi stovyklautojai giedoją!

J. Stebotojas

Vankuverietis Virgilijus Kaušius, lietuvių jėzuitų vienuolyno broliukus, baigęs Čikagoje ne tik teologinį, bet ir techninį kursą (ž. skyr. "Lietuviai pasaulyje")

Kanados moksleivių ateitininkų stovykloje Naujojo Vasogoj. Viršuje iš kairės: kapelionas kun. Ambrozijus Prakapas, OFM, komendantai — V. Kolyžins ir J. Gustainis. Apačioje stovyklautojų grupė

Sovietinė Čekoslovakijos okupacija Prahoje užklupo rugpjūčio 19-23 d.d. Sovietų Sąjungos-Čekoslovakijos draugystės draugijos Lietuvos skyriaus delegacijos narius — augštojo ir specialiojo vidurinio mokslo ministerio pavaduotoją Vaclovą Pranaitį, Kauno politechnikos instituto prof. Loretą Pakerytę. Rugpjūčio 29 d. laidoj "Tiesa" paskelbė pasikabinimą su delegacijos vadovu V. Pranaičiu, kuriam teko sunkus uždavinys ginti Maskvos veiksmus. Jis pasakojė: "Draugai čekoslovakai pokalbiuose neslėpė, kad šalies demokratizavime yra perlenkimų, kurie kėlė didelį nerimą ir plačių darbo žmonių sluoksnių nepasitenkinimą..." Tas nepasitenkinimas kaip tik kilo dėl okupantų sustabdyto demokratiavimo proceso, o ne dėl kažkokių "perlenkimų". V. Pranaitis aiškina: "Prie tarybinių tankų Pragos gatvėse ir aikštėse galima pamatyti būrus žmonių, besikalbančių su kariais. Kartais, šie pokalbiai būdavo ir gana aštrūs, tačiau visada draugiški..." Jis pateikia okupacinių dainų pasisveikinimą, kad jie atvyko gelbėti Čekoslovakijos nuo kontrevoliucijos, bet nutyli aštrius pokalbių pagrindinę priežastį — tie "kontrevoliucionieriai" buvo čekų ir slovų tautos, vadovaujamų A. Dubčeko kompartijos. V. Pranaitis vis dėlto prasižada: "Būdinga, kad neteko matyti nė vieno atsisaukimo ar proklamacijos, tiesiogiai raginančio nuverti socialistinę santvarką Čekoslovakijoje..." Su "Tiesos" redaktorių pagalba jis daro "logišką" išvadą: "Tai gūdras reakcijos manevras — pasitraukus ir pogrindį, jei dėtasi socializmo gynėja..." Kaip matyti, V. Pranaitis išreiškė propagandinę Maskvos versiją, užtušuojančią tikruosius faktus. Tame pačiame "Tiesos" numeryje skelbiamas pranešimas, jog iš Lietuvos ir Čekoslovakiją eksportuojamas metalo pjūvio m skalės, maisto pramonės automatai, gražiai, siera rūgštis, medžio pluošto plokštės, mėsos gaminiai. Vilniaus skaičiavimo mašinų gamyklos 70% eksportuojamų gaminių pirkdavo čekoslovakai.

RŪPINTOJELIS ANT LAUZO

"Komjaunimo Tiesos" koresp. P. Dirgėla rugpjūčio 29 d. laidoje pasakė reportažą "Tyliai verkia senas žmogus", kuriame jis pasakoja apie Platių ežerą Pilies saloje netekitą užtikrintis tris 13-14 m. amžiaus berniukus, ant laužo deginusius "apsivilusį dievuką". Paklausti, už ką jie kankina liaudies menininko sukurtą skulptūrėlę, berniukai šoko į valtį, o skulptūrėlė liko stulbetoje ir vandeni. P. Dirgėla konstatuoja: "Šitai baigėsi vieno dievuko, kurį, gal būt, kūrė mano ir tavo prosenėlis, slegiamas vargo ir mintydamas apie šviesą, kuri kada nors turėjo sušviesti, istoriją. Nežinau kodėl, tačiau taip man tuo momentu pasirodė, kad kažkur toli nuo mūsų tyliai pavirko senas žmogus..." Plungės vyr. architektas Pranas Žuokauskas šiuo įvykiu nesistebėjo: "Blogiausia, kad taip kartais elgiasi net suaugę... Ar girdėjote apie Berzoro unikumą — skulptūrinės statijos? Ne? Tai ir nebeįsivieša — ju neber." Koks buvo jo likimas, P. Dirgėla neklausia, bet užsimena apie malonines su gėlių puokštėmis žolinį dieną Platių-Plungės ruožo autobuse ir pakelė jausmą be rūpintojėlių stovinčių koplytstulpius. Kažkoks juokdarys pasiūlė sugėdinti moterų vežamas gėles, tačiau pritarėjų nesurado, nes tokių gėlių yra pilni žemaičių moterų darželiai. P. Dirgėla pataria, kad mokyklų mokiniai surinktų pakelių skulptūrėles ir jas perduotų muzėjams. Šiai "egzekucijai" barbariškai sustabdyti veiksmingesnės priemonės būtų antireliginės propagandos nutraukimas ir baudų įvedimas religinio meno naikintojams. Deja, tokia mintis kompartijai nepriimtina.

NAUJA LIETUVIŠKA ŠEIMA

1963 m. Winnipegio lietuvių kolonija su liūdesiu ir linkėjimais į JAV išleido Joną ir Aldoną Čingas, ku-

Rikardas Daukas ir Lina Čingaitė, susituokę Los Angeles šv. Kazimiero šventovėje

nes juk tada hausti tektų ne tik 13-14 metų amžiaus rūpintojėlių degintojus, bet ir kompartijos vadus, kurių įsakymu išistos bažnyčios susilaukė barbariško išniekinimo. Kaip gi kitaip gali pavadinti jų pavertimą sandėliais, meno ir netgi bedievybės muzėjais? Ir dėl jų likimo, P. Dirgėlos žodžiais tariant, tyliai verkia senas žmogus. Verkia ir jaunimo atstovai, kurių proto ir tautinės sąžinės dar nėra užtemdžiusi sovietinio komunizmo antireliginė propaganda.

PENSININKŲ "GELBETOJA"

"Valstiečių Laikraštis" rugpjūčio 3 d. laidoje pasakoja, kaip panėvėzietė Veronika-Danutė Šukienė, pasivadinus socialinio aprūpinimo inspektore, pradėjo gastroles Pumpėnuose, kas tęsė Smilgiuose ir Taurėnuose, jos pagaliau pakliuvo į milicinių rankas. Atvykusi į šiuos miestelius, ji susirasdavo senatvę pensiją gaunantių gyventojus ir pasiūlydavo pensiją nuo 20 rublių padidinti iki 70. Kadangi su 20 rublių mėnesine pensija Lietuvoje tenka badmirštauti, nudžiugę senukai savo "gelbėtoją" atiduodavo paskutinius rublius, kad tik dokumentai būtų greičiau paruošti ir sutvarkyti. Tąjenuose ji taip įsidrąsino, jog priėmė bute sušaukė pensininkų susirinkimą ir padarė kolektyvinę rinkliavą. Aferistės karjerą užbaigė vienas pensininkas, nenorėjęs patikėti tokiu sovietinio komunizmo duosnumu. Teisme paaiškėjo, kad V. D. Šukienė už "gerširdiškumą" jau keturis kartus yra sėdėjusi kalėjime. Teismas pensininkų "gelbėtojos" veiklą suspendavo trejiems metams, jos rinkliavas perkeldamas į kalėjimą.

PENKIOS DARBO DIENOS

Nuo š.m. rugpjūčio 1 d. Vilniaus pramoninių prekių parduotuvių darbininkams ir tarnautojams įvestos penkios darbo dienos, prisitaikant prie dviejų poilsio dienų, kurias dabar gauna gamyklų darbininkai ir įstaigų tarnautojai. Iš 126 Vilniaus miesto pramoninių prekių parduotuvių tik 27 dirbs šešias dienas savaitėje, tačiau jų darbuotojai gaus dvi poilsio dienas pakeitus būdu savaitės laikotarpį. Visų kitų šios rūšies parduotuvių perkvalifikavimas darbuotojai išsėsis sekmadieniais ir pirmadieniais — parduotuvės tomis dienomis bus uždarytos. Pagal naują potvarkį įvedamos ir kitokios darbo valandos. Parduotuvės bus atdaros nuo 11 v.r. iki 8 v.v., išskyrus pietų pertrauką 2-3 v.p.p. Penkių darbo dienų savaitę prekybininkams, atrodo, bus įvesta ir kituose miestuose.

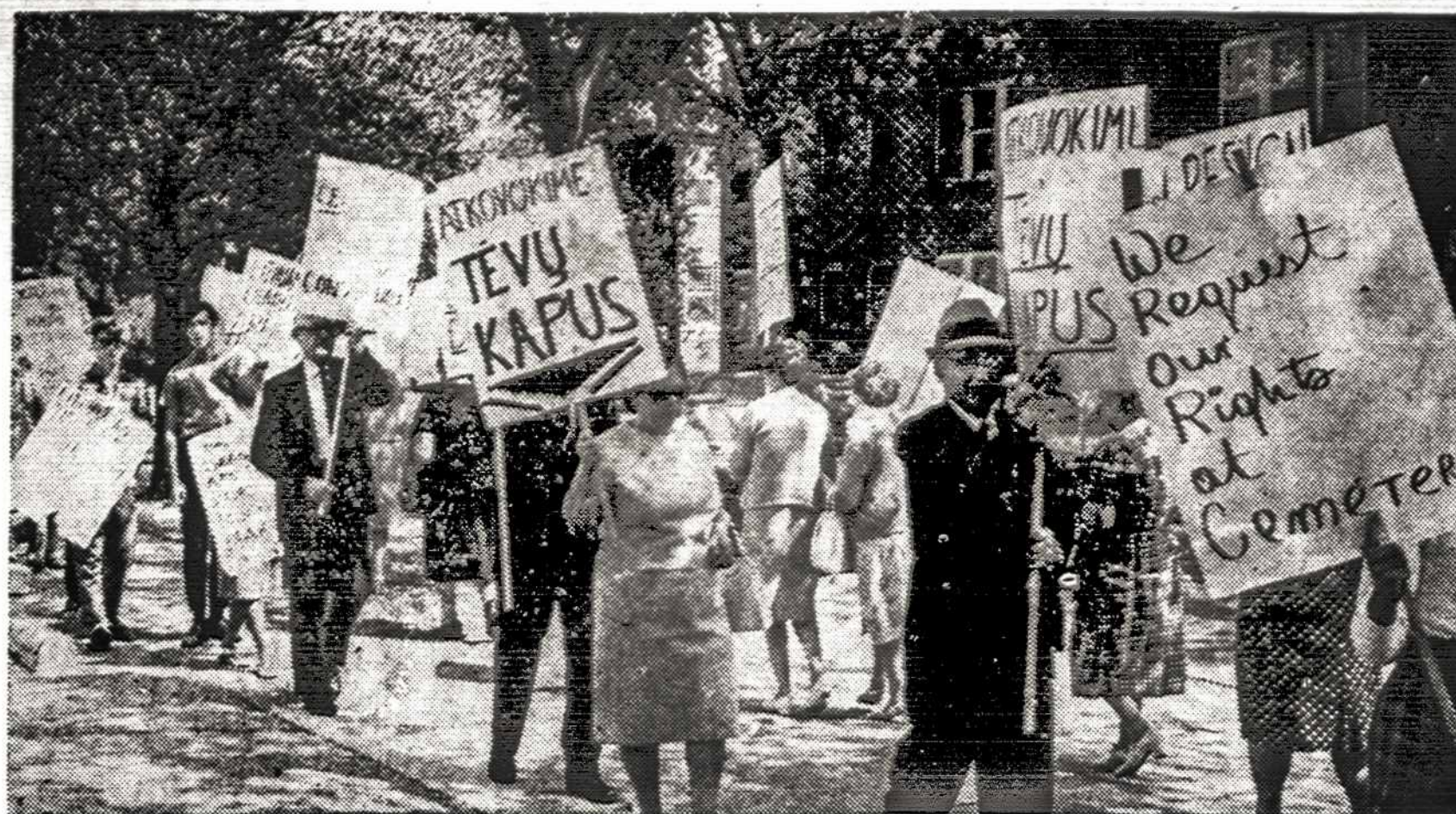
TAUTINIS PARKAS

Pirmąjį tautinį parką šiaurės-rytų Lietuvoje numatoma įkurti Ignalinos gamtinioje draustinyje. Galutinės ribos turės nustatyti gamtos apsaugos ir statybos reikalų komitetas, žemės ūkio ir kultūros ministerijos. Ši vietovė pirmajam tokiame parkui Lietuvoje buvo paimta dėl gausių ežerų, miškingo, kalvoto gamtovaizdžio, archeologinių paminklų — Papilakalnio, Ginučių pilikalnių, Palušės, Ripelialaukio, Sarkanvos ir Ginučių pilkapų. Tautiniais parkais taipgi numatoma paversti Augštvartio apylinkes ir Neringą.

MEDALIAI UŽ DRASĄ

Medaliais "UŽ narsumą gaisro metu" buvo atžymėti Vilniaus gaisrininkai Petras Sarauškas ir Kazimieras Mikalauskas, gesinę Vilniaus universiteto bibliotekos kilsį gaisrą ir savo pasiaukojančio darbo dėka išgelbėję daug vertingų knygų. Šie medalis taipgi buvo įteiktas Baisogalos geležinkelio stoties įėjimui Jonui Lukšui, kuris iš degančio namo Radviliškio rajono Kalvelių kaime išnešė ligonį P. Masilūną, jį jau radęs be sąmonės liepsnos apsuptyje virtuvėje. Gelbėtojas buvo tiek nukenkęs, kad jį teko vežti ligoninėn, bet dabar jo sveikata jau yra pasistatiusi.

V. Kst.

Čikagos lietuvių grupė piketuoją, protestuodami prieš Sv. Kazimiero kapinių nulietuvinimą, nepaisymą įprastų laidojimo papročių. Protesto sąjūdžiui vadovauja prie Lietuvių Bendruomenės sudarytas Komitetas Pasauliečių Teisėms Apsaugoti Sv. Kazimiero Lietuvių Kapinėse

Nuotr. A. Gulbinsko

ČIKAGOS VAIZDAI IR VARGAI

EDVARDAS SULAITIS

ZURNALO "TECHNIKOS ŽODIS" 1968 m. nr. 3 daug vietos skiria inžinierių-architektų suvažiavimui. Šiame numeryje, kaip ir ankstesniuose, supažindinama su eilės lietuvių inžinierių mokslo darbas. Tokių tarpe randame Kanadoje gyvenantį A. Ketvirtį, V. S. Mošinskį, D. Šatą, J. E. Kinciną, A. A. Adomaitį, Algimantą Kazakevičių, Kazį Sekmaką, R. Pauliukonį, A. Karali, P. A. Mažeiką, M. Baulbį, Sigitą Miknaitį, Remigijų Gašką. Metys Sabanas žurnale rašo apie biotechnologiją, o Vaclovas Senuta apie raudonmedžio naudojimą statybai. Yra platus pasikalbėjimas su inž. Iljumu Katovu, kuris jau keli metai verčiasi sava praktika, suteikdamas įvairių profesinių patarimų. Šio pasikalbėjimo tikslas — duoti mūsų jaunesniems inžinieriams geresnį supratimą apie inžinierių profesinės karjeros galimybes. Taip pat supažindinama su naujaisiais inžinieriais — N. J. Antanaičiu ir A. T. Vitėnu. Šiame numeryje daudoma nemaža medžiagos iš okup. Lietuvos spaudos.

PIRMOJI ŠIO SEZONO DAILES PARODA bus atidaryta rugpjūčio 21 d. Balzeke L. Kultūros Muzėjuje. Dalyvaus: Jokūbas Dags, Stasė Smalinskienė ir Juozas Pautienius. Pirmasis jų gyvena Kanadoje, antrasis — Detroito, o J. Pautienius — Cicerio prie Čikagos. Šiame muzėjuje vyksta ne tik parodos, bet ir kitokio pobūdžio renginiai. Rugpjūčio 7 ir 14 dienomis viena lietuvių kilmės kepmo specialistė čia dėstė, kaip meniškai dekoruoti tortus, o rugpjūčio

25 d., 8 v.v., bus paskaita istorinė politinė tema.

SESTADIENINIS MOKYKLOS rugpjūčio pirmoje pusėje pradėjo naujus mokslo metus. Viena iš didesniųjų mokyklų Čikagoje yra K. Donelaičio žemėsioji ir augštesnioji mokykla, kuri šiemet žengia į dešimtuosius mokslo metus.

Savo darbo sezoną rugpjūčio 6 d. pradėjo Lietuvių Operos choras, kuris repetitijas turės kiekvieną penktadienio vakarą. Taip pat pradėjo dirbti ir LB jaunimo teatras, kuris po vasaros atostogų pirmąjį susirinkimą turėjo rugpjūčio 13 d. Šiam teatru vadovauja kompoz. Darius Lapinskas.

BŪRYS ČIKAGIEČIŲ MOTERŲ spartai ruošiasi didžiajam madų parodai, kuri įvyks spalio 5-6 dienomis Jaunimo Centre. Šias programos rengia Putnamo seselių rėmėjos ir pelną skiria mergaičių stovyklai įrengti. Parodoje taip pat bus demonstruojami ir tautiniai drabužiai bei kitiems drabužiams pritaikyti tautiniai audiniai, gintaro papuošalai. Modeliuos: O. Baulienė, E. Blandytė, D. Bartkienė, N. Manelienė, M. Memėnaitė, S. Olšauskienė, R. Prapulnienė, R. Umbrazaitė, N. Vengrienė.

GAUSEJA APIPLĖŠIMAI IR NUŽUDYMAI Jie neaplenkia ir lietuvių. Dabar jau nemaža mūsų tautiečių bijo vakarais važiuoti autobusais bei kitomis viešomis priemonėmis. Jeigu anksčiau niekas nepagalvoda-

vo, jog ir autobusuose gali apiplėšti, tai šiandien tokie dalykai jau beveik kasdieninis dalykas. Gausios pauglių, daugiausia juodu, net ir dienos metu apiplėšia arba sumuša. Kartais amerikiečių spaudoje, rašant apie apiplėšimus ar sumušimus, užtikinama ir lietuviškų pavardžių. Naujaisiu auka yra Stasys Vaičius, 56 m. amžiaus, kuris Amerikon atvyko 1949 m. Jis buvo apiplėštas ir nušautas keturių vyrų. Spauda rašo, jog nelaimė atsitiko jam išėjus iš krautuvės.

ČIKAGON PO PLB SEIMO atvyko nemaža tautiečių iš kitų kraštų, kurie buvo atvykę į seimą Niujorkan. Čia atvažiuo Lietuvos dipl. šefas St. Lozoraitis su žmona Vincenta, pasitūtinys prie Vatikano sekr. St. Lozoraitis, jn., ir daugelis kitų. Jie čia susipažįsta su vietos lietuvių kultūrinio bei visuomeninio gyvenimu. Į Čikagą iš Romos atvyko marjono vienuolijos generalinis prokuratorius ir postulatorius kun. dr. J. Vaišnora.

RUŠIAMASI IŠKILMINGAI PAMINĖTI kun. J. Vaišnio, SJ, 25 metų kunigystės sukaktį. Šis kunigas, kuris yra gerai pažįstamas ir Kanados lietuviams, nes jų tarpe ilgai yra dirbęs, ilgą laiką buvo populiaraus žurnalo "Laiskai Lietuviams" redaktoriumi. Minėjimą rengia Čikagos skautininkų Ramovės spalio 13 d. Iškilmingos pamaldos bus įžymios koplyčioje. Giedos sol. Valentina Kojelienė, o po pamaldų Jaunimo Centro didž. salėje įvyks sukurtyvinė vakarienė.

PO PUSTREČIŲ METŲ VEIKLOS ir 128 programų "Lietuviai televizijoje", bent laikinai, turėjo sustabdyti savo veiklą. Kadangi lietuvių televizijos programos iki šiol gaudavo televizijos laiką pigesne kaina, atsirado kita grupė, kuri už tai sutiko mokėti augstesnę kainą. Lietuviams buvo pasiūlytas vėlyvo vakaro ar sekmadienio laikas už anksčiau mokėtą žemesnę kainą, bet tai pasirodė neįprastina ne tik programos vadovybei, bet ir kankurim skelbimų davėjams. Tokiu būdu buvo nutarta programą sustabdyti ir kreiptis į lietuvių visuomenę, prašant pasidaryti aukų formą. Reikėtų 2000 lietuvių, kurie kas mėnesį sutiktų paaugti bent po vieną dolerį. Turint \$2.000 mėnesinių pajamų, būtų galima verstis ir be skelbimų, o ju turint, gerinti programą paruošimą. Šios programos įsteigimui ir jos paruošimui visą laiką rūpinosi Toliaus Slutas, kuris ir dabar tikisi, jog netrukus "Lietuviai televizijoje" valandėlė, kuri yra vienintelė išėjimo, vėl galės pradėti veiklą. "Lietuviai televizijoje" adresas — 2615 W. 43 St., Chicago, Ill., USA.

DVIDESIMTMETIS. K. L. K. Moterų Draugijos Hamiltono skyrius mini savo 20-ties metų veiklos sukaktį. Šia proga spalio 19 d., 7 v. vakaro, Jaunimo Centre ruošia didelį rengimą su oficialia ir menine dalimi. Meninės dalies programą išpildys "Aukuras", vadovaujamas aktorės El. Dauguvietytės-Kudabienės, ir aktorė Baltaplūkytė-Vilimaitienė. Šokiama su meninės dalies gausios orkestrais. Veiks linksmantis bufetas, laimės staliukai, loterija ir t.t. Įėjimas \$3, už kuriuos bus gauta sumaštiniai, pyragai ir kava. Kvietiami visi Hamiltono, Toronto ir kitų vietovių lietuvių gausiai dalyvauti šiose pobytyje. Čia geriausia je nuotakių praleisite laiką, prisiminsite pirmuosius Kanadoje gyvenimo metus, atnaujinsite senas ir užgesite naujas pažintis. Išdėdami nesigalėsite dalyvauti ir būsite parėmę moterų veiklą.

Sekmadienį, t.y. spalio 20, 11 v.r., iškilmingos Mišios ir bendra Komunija. Narės ir prijuočiančios dalyvauja bažnyčioje organizuotai. Prašoma, kurios turi, dalyvaut su tautiniais rūbais. A. M.

D. L. K. ALGIRDO SAULIŲ KUOPOS valdyba kviečia visuotinį narių susirinkimą rugpjūčio 22 d., 6 v.v., Aušros Vartų parapijos salėje (Rytų) 58 Dundurn N. Bus svarstoma Karuomenės šventės minėjimo programa, nes ta pačia proga bus ir vėliaus šventinimas. Visiems šaukiamas ir šaulėms dalyvavimas būtinai. Valdyba

LIETUVIAI PASAULYJE

J. A. Valstybės

BALZEKO LIETUVIŲ KULTŪROS MUZEJŲJE veikia naujas kartotekos skyrius, kuriame yra registruojami JAV-se, Kanadoje ir kituose kraštuose mirę lietuviai. Taipgi yra renkami duomenys apie augstąjį mokslo baigiančius lietuvius. Šios žinios reikalingos palaikymui profesiniui, istoriniui bei asmeniškių ryšių tarp vis plačiau išsiskleidančių tautiečių. Muzejus kreipiasi į visuomenę, prašydamas siųsti šį skyrių liečiančias žinias kartotekos vedėjui Algirdui Kuraičiui, c/o Balzekas Museum of Lithuanian Culture, 4012 Archer Ave., Chicago, Ill. 60632.

PLB SEIME IŠRINKTA NAUJOJI VALDYBA, neoficialiomis žiniomis, jau pasiskirstė pareigomis: J. Bačiūnas — pirm., St. Barzdukas — I vykd. vicepirm., dr. H. Brazaitis — vicepirm. visuomeniniam reikalui, dr. A. Butkus — vicepirm. informacijai, M. Lenkauskienė — vicepirm. jaunimo reikalui, A. Galiusis — sekr. ir ižd., prof. dr. A. Klimas — kultūros tarybos pirm., A. Rinkūnas — švietimo tarybos pirm., dr. V. Majauskas — finansų reik.

JUOZUI STEPULIUI, "Tėvynės garsų" radio programos vedėjui, Lake County ligoninėje Klevelande padaryta sunki operacija. Ligonis sveiksta ir tikisi greit grįžti namo.

"VILTIES" DRAUGIJOS triskart savaitėje Klevelande leistas laikraštis "Dirva" nuo š.m. rugpjūčio 1 d. pradėjo eiti du kartus. Leidėjo pranešime skelbiama, jog šį persitvarkymą privertė padaryti sunkiančios dabartinės sąlygos ir ateitin mastas žvilgsnis, kurio pagrindinis tikslas yra "Dirvos" egzistencijai užtikrinti ilgesniam laikotarpiui. Iš pareigų pasitraukusiam vyr. red. Jonui Čiuberiui reikiama padėka už atliktą darbą. Visą redagavimo našą dabar perima red. Vytautas Gedgaudas. Finansinius "Dirvos" reikalus be jokio atlyginimo sutiko tvarkyti jos buvęs ilgametis leidėjas Kazys S. Karpius. Nuo rugpjūčio 1 d. Čikagoje suorganizuota "Dirvos" administracijos atstovybė, vadovaujama generalinio įgaliotinio inž. Kazimiero Pocius. Šio persitvarkymo dėka "Vilties" leidykla tikisi galesianti išleisti daugiau knygų, nes linotipas bus mažiau naudojamas laikraščiu rinkt.

BROLIS VIRGILIUS KAULIUS, SJ, užbaigė studijas ir įsigijęs techninį diplomą Oko mechanikos institute, įsijungė į lietuvių jėzuitų darbą Čikagoje. Technikos ir statybos inžinierijos žinios labai naudingos, kai šį rudenį prasidės Jaunimo Centro praplėtimo darbai. V. Kaulius, SJ, yra gimęs Lietuvoje, gimnaziją baigė Vankuveryje, Britu Kolumbijoje, kur tebegyvena jo tėvai.

LOS ANGELES LIETUVIAI SKAUTAI San Bernardino kalnuose, prie Big Bear ežero, išsigijo 13,5 akro stovyklavietę. Jos smilys dar ir dabar yra aukso, o seniau čia buvo didelės aukso kasyklos. Gamta esanti labai graži, miškas neturi nė vieno uodo, nes stovyklavietė yra 7.000 pėdų aukštyje. Stovyklavietė rugpjūčio 18 d., pradėdant skautų stovyklą, pašventino vienas didžiausių rusų rėmėjų — Sv. Kazimiero parapijos klebonas prel. J. Kučingis.

Kolumbija

MEDELLINO LIETUVIŲ KOPLYČIA rugpjūčio 28 d. pašventino ir pirmasias Mišias atlaikė iš Romos atvykęs lietuvių bičiulis kardinalas Antonio Samore, dalyvaujant kunigams — Sadukui, Dubinskui, Barčaičiui ir svečiais iš Venecuelos A. Perkmui. Dalyvių tarpe buvo Antikvijos gubernatorių, Urugvajaus vysk. J. M. Andrew, Medellino vysk. Videman, visa eilė kitų dvasininkų.

ATSIŠAUKIMA PERSAKIAUSI viena parodos lankytoja DBLS valdybai atsiuntė laišką: "Šiandien apilankiau sovietinę parodą Londone. Atsitiktinai paėmiau pamfletą, reikalaujantį užuojautos ir paramos Lietuvai, kenčiančiai rusišką priepauidą. Tai mane smarkiai sujaudino. Ar nebūtų tokių būdų, kad aš ir mano draugai galėtum būti naudingi kur nors šio reikalo? Svarbiausia bene bus tai, kad mes čia, Vakaruose, nieko lig šiol apie tai nežinojome" ("E. L." nr. 32).

Italija

SALEZIEČIAI Į ROMA. Kardinalo Antonio Samorės bei Romoj įsteigusio lietuvių komiteto kvietimais, saleziečiai su visa manta ir personalu iš Castelnuovo kelias į Romą. Laikiniai jie apsisot Pijaus XI institute, Marijos Krikščionių Pagalbos aikštėje, netoli popiežiškiosios Lietuvių Šv. Kazimiero kolegijos. Čia veiks vidurinė penkių klasių mokykla (su galimybe pasirinkti ir testą augštesnįs gimnazijos bei kitus kursus), spaustuvė su grafikos mokykla ir platus lietuviškos spaudos skyrius. Nuo rugpjūčio 24 d. Castelnuovo Don Bosco saleziečių adresas yra šis: Saleziečių Židynis, Pr. S. M. Ausilatrice 54, 00181 Roma — Italy. Italskai, vietoj "Saleziečių Židynis", bus vartojama "Lituan Don Bosco". Saleziečių Židinio direktoriumi bei SB redaktorium patvirtintas kun. Pr. Gavėnas. Jį prašoma kreiptis kandidatų į mokyklą klausimais, spaudos bei kitais reikalais. Rėmėjų būreliai bei kiti saleziečių lietuviškos veiklos bendraminčiai prašomi ir toliau testą paramai atsiunčiančiam Saleziečių Židiniui, pasiryžusiam dar intensyviau darbuotis lietuviškos laurai.

ir valdžios pareigūnų. Priėmimas iškilmės dalyviams buvo surengtas Lietuvių Namų salėje, kur pagrindinį žodį tarė Antikvijos gubernatorių, primindamas komunizmo grėsmę ir pagirdamas lietuvių pastangas, kurių dėka buvo pasistatydintas nuosavas kultūrinis centras.

Britanija

LONDONO LIETUVIŲ TAUTINIŲ SOKIŲ grupė "Grandis", vadovaujama J. Kinkienės, gavo kvietimą dalyvauti Sv. Pauliaus katedroje įvyksiančiame visų religinių bendrijų, tautybių, rasų ir ištikimųjų jaunimo festivalyje, kuris bus pradėtas rugpjūčio 27 d. ir truks 12 savaitių. Koncertai ir kitos festivalio programos vyks patalose katedroje, ant specialiai tam tikslui įrengtos pakylės. Dalyvių tarpe bus profesinių menininkų, kaip pvz. karališkio baleto atstovai, o jų pastangas papildys męgėjai — Vakarų Indijos, lenkų ir lietuvių šokėjų grupės. Katedros kriptijoje bus surengta jaunimo organizacijų veiklą vaizduojanti paroda. Tik neaišku, kodėl tokiem reikalams bus panaudota katedra.

APIE SOVIETINES PARODAS

Londone lietuvišką skyrių "Europos Lietuvio" 32 nr. rašoma: "Lydimas tą skyrių įrengusių lietuvių, eini nuo vieno stendo prie kito, klausaisi jų aiškinimų, ir tau, kaip sakoma, pamazū atsilieidžia širdis, jei nepasimažo besikalbant koks nors politinis debesis. Taip, politiniai debesėliai tokiom progom iškyla, jie kartais būna neįsveigiami. Bet ką gi padarysi? Tačiau eik tolyn, apžiūrėk Lietuvos fabriku išaustas medžiagas. Parodoje pasimažo vienas kitas tomis medžiagomis apsiengęs lietuvis. O čia, štai, toliau lietuvių gaminių baldai, toliau — dėros, silkės, kinziukai (skilandžiai), saldainiai. Ką turi, kuo turtingas, tą ir kitiems rodi. Jeigu dešros, tą kur tokias gamina? Ak, Panevėžyje! Silkės, sakote, nepersūdytos ir neketos — kaip tik? Ant silkų dėžutės ir didžiulius lietuviškas įrašas "Silkė"... Taip, taip, širdis atsilieidžia besikalbant, ir, rodos, susileidim prie stalo su silkų paragaud dideliu būry po ilgo nesimatymo ar pirmą pažinčiai. Jeigu ne prie silkų, tai susekime prie knygu, kurių parodoje taip pat išstatyta vis pačių gražiausių, kurių vienos tik visokėriopai gražios, o kitos jau pačiu savo buvimu privalo ką nors liudyti, joms buvo įskatyta įsiričiuoti į gražijų tarpą..."

DB LIETUVIŲ SĄJUNGA šios parodos proga išleido salanką anglų kalba "Remember the Lithuanian Stand". Parodos lankytojams skirtas atsisaukimas primena sovietinę Lietuvos okupaciją, lietuvių laisvės kovą, pastangas atgauti nepriklausomybę. Jame taipgi pabrėžiama griežta Maskvos kontrolė: "Didžiausias pavojus lietuviams, kaip tautai ir savitai etninei grupei, žinoma, kyla dėl to, kad rusai yra užgoję visą jo politinį, ekonominį, kultūrinį ir intelektualinį gyvenimą ir jo vystymąsi. Kiekvienas reikšmingas politinis sprendimas atliekamas Kremliuje, o vietinė Lietuvos administracija neturi teisę vykdyti nustatytąją Maskvos politiką. Visas ekonominis planavimas yra centralizuotas, bet yra politiška orientuotas ir ekonomiška absurdiškas..." Parodos silkės ir knygas vaizdina aprašęs "EL" korespondentas (r. d.) skaitytui primena okupanto ruso šešėlį: "Jam patis maloniausias dalykas būtų, jei mes sudegintume savo atsisaukimus, sudėtume išlėtis rankas ir graužtume sau snausdami silkės galvą ar uodega".

ATSIŠAUKIMA PERSAKIAUSI viena parodos lankytoja DBLS valdybai atsiuntė laišką: "Šiandien apilankiau sovietinę parodą Londone. Atsitiktinai paėmiau pamfletą, reikalaujantį užuojautos ir paramos Lietuvai, kenčiančiai rusišką priepauidą. Tai mane smarkiai sujaudino. Ar nebūtų tokių būdų, kad aš ir mano draugai galėtum būti naudingi kur nors šio reikalo? Svarbiausia bene bus tai, kad mes čia, Vakaruose, nieko lig šiol apie tai nežinojome" ("E. L." nr. 32).

KNIGHT RADIO & TELEVISION

SALES & SERVICE

168 Locke St. S., Hamilton

Tel. 522-5028

ATSTOVAUJAM PHILIPS, WESTINGHOUSE, ZENITH BENDROVĖMS

• Parduodame radijo aparatus, paprastus ir spalvotus televizijos priimtuvus, stereo, elektrines krosnis, šaldytuvus, skalbimo, džiovinimo mašinas ir kt.

• Parduodame visus elektrinius aparatus, kaip lygintuvus (prosus), keptuves, valymo bei blizginimo mašinas ir kt.

• Taisom radijo aparatus, stereo, televizijos priimtuvus telefonus ir kt.

Savininkas ALGIS (AL) PILYPAITIS

Geriausia tapyti ir skolintis tik Hamiltono lietuvių

Kredito Kooperatyve "TALKA"

21 MAIN ST. E., KAMB. 203. TEL. 528-0511.

Darbo valandos:

Pirm., antr., treč. ir ketvirtad. 9.30 — 5 v.p.p.

Penkt. 9.30 — 8 v.p.p.

Šeštadieniais 9.30 — 1 v.p.p.

Augsti nuostolimai už indėlius

Prieimamos skolimosios sąlygos

Nemokamas CUNA gyvybės

ir paskolų draudimas.

Pilnas čekių pataravimas

Užtikrintas indėlių saugumas

Malonus lietuviškas pataravimas

St. Catharines agentūra: 75 Rolls Ave, Tėvų pranciškonų parapijos salėje sekmadieniais po pamaldę.

Abejotina, ar naujojo K. Barėno novelių rinkinio pavadinimas — „Atsitiktiniai susitikimai“ yra grakštus ir skambus, tačiau jis vykusiai išreiškia knygos pobūdį bei vaizduojamosios būties raibumą.

Likimas žmones sujungia, vėl išskiria ir ateina metas, kai iš toliau pažvelgus visi tie suartėjimai, užsimezgasios ir išsirusios bičiulystės pasirodo likimo išdykavimu — atsitiktiniais susitikimais. Bent taip gali pasirodyti rašytojui, prisiminusiam su tiktais žmones per ilgą laiką tarpus, prasidedantį apsiūti mišri Berlyne, vingiuojantį per stovyklas bei emigrantinius nakvynės namus ir sustingstantį kažkur naujakurstės rutinai. Tai visų mūsų neuitas kelias. Kaip paskutinės ize lytys pavaršėjant upe praplaukia pro skaitytą to primiršto pasaulio gabalą. Siužetinė medžiaga, atseit, nenauja. Pokario įvykių terenas yra tyrinėtas margo būrio mūsų rašytojų. Prisiminkim tik Jankų, Landsbergi, Skėmą, nekaitant pilnų laktų įvairaus plauko feljetonistų.

Jei iš pirmo žvilgsnio Barėno rinkinys atrodo lyg ir tu bandymų tase, artima publicistikai, tenka pripažinti, kad tas išpuolis, ačiū Dievui, nėra tikslus. Kas be ko, Barėno novelių audinys nėra vienodai lygus — kartais tankus, kartais išsiorijęs, tačiau jau pirmomis novelėmis (korespondentinis greitis, raštas, schematiškumas būtų lengvai galėjęs jo prozą užduoti) Barėnas mus maloniai nustebina. Raiškumu, artimu Curzio Malaparte's plunksnai, autorius gražina atmintin knibždančio gestapininkais ir visokių mailiumi Festung-Berlyno atmosferą, svilėsių kvapą ir atskleidžia plačiai bei tikroviškai Trečiojo Reicho agonijos kosmarą.

Tolėsnės novelės vaizduojami įvykiai yra mažiau dramiški. Dažnai net trivialūs, komiški. Bet Barėno sugebėjimas rasti psichologinę tiesą net ir tose banaliose kasdienybės nuolaužose yra nemazai džiugus.

Atrodo, Barėno buvo svajota apie platesnės apimties kūrinių. Sakymim, novelinį romaną, jei ne emigrantinę Sagą. Ši išpuoli dar padidina autorius bandymų grupuoti noveles ir ciklus, paliekant tuos pačius pagrindinius veikėjus. Iš pradžių turim „Tris berlyniskius brūkšnius“, vėliau — „Gedimino Griauduvėles istorijas“.

Jei autoriui ir nepavyko įgyvendinti savo sumanymo (gaila, nes iki šiol dar nesam susilaukęs pajėgus romano, vaizduojančio iš perspektyvos taško, kad ir lagerinį pasaulį), tenka pažymėti, kad terminai: „brūkšniai“ ir „istorijos“ irgi savaip nusako Barėno kūrybos pobūdį. Nerviškas brūkšnyas, aštrus rėžas (toli gražu ne pastelinis, vienas kita padengiančių, dažų tapinys) yra raudra Berlyno vaizduose, atliktuose graviūrinu kietumu, su aiškiai regimu žodžio kontūru.

„Istorijų“ terminas, iš kitos pusės, rodo, kad tolėsnės novelės vaizduojami dalykai ne būtinai paties autorius pergyventi. Gal pramanyti, gal atkelti iš antrų-trečių lūpų ir paveikė rašytojo vaizduotė. Tai pasakojimai. Su tuo gal skirtumu, kad Barėnas anaipol nesistengia sujaudinti skaitytą nepaprastą fabulą, bet bando savo nuotalkingomis vinjetėmis perteikti aišrų mažo, bevardžio žmogaus tikrovės sūrį.

Smulkmeniškesnis skaitytas bus linkęs tikėti, kad visose tose novelėse vaizduojama išimtinai atsidūrusių Anglijoje išeivių padėtis. Todėl ji savaime prašosi sugretinama su tenyščio emigrantinio gyvenimo kronikininko R. Spalio apsakom bei feljetonais.

Pastebėkim tuoj pat, kad susiduriame su dviem skirtingu temperamento, skirtingos pasaulėjautos rašytojais. R. Spaliui būdingas klasiškosios — O'Henrinės novelės kompozicijos pomegis, įieškojimas stalties atomazgos. Nesvetimas jam taip pat ir polinkis mokytį, dorovinti skaitytą.

Barėno novelės struktūra palaidesnė. Išskyrus retus atvejus, jis naipol nelinkęs pamokslaut ar graudenti. Nors jo esama įžvalgaus stebėtojo, gerai pažįstančio vaizduojama būti, io tyrimų centre stovi žmogus. Paprastas žmogelis, bevardis, benamis. Pilkas, kaip žvirblis. Barėnas nemėgina jo padabinti, padaryti poetiški valkata, kaip kad padaro savo benamius Jonais Aukšburniais, sakysim, Aloyzas Baronas („Pavasario lietus“). Tiesa, jis pakrikštija savo veikėjus (ir tai, kaip matysim, be reikalo) lietuviškais vardais, tačiau karnavaliu jo mišią sudaro smulkūs anonimai, įieškia laimės mirksnio, užkietėje paklydimuose, kažkur palūžė ir neiaučia savų vidinių permains. Kartais herojiški, bet kitiems nepastebimi heroizmai.

VYTAUTAS A. JONYNAS

Galbūt geriausių K. Barėno rašymo manieros pavyzdžių yra novelė „Atostogos“. Joje Barėnas vaizduoja nesėkmingas prasiėrelio Dabšiaus pastangas padoriai praleisti savaitę pajūry. Moralizavimas linkęs rašytojas būtų tėsšes šaržą, būtų stengsis humoristiniu stilium juokinti skaitytoją. Barėno novelė pasižymi lėta slinktimi, tarytumei autorius „slidinėtų“, gaitų gantos aprašymuose... Tikrumoje jis atsargiu potepiu piešia savo veikėjo portretą — jo nesismulkinimą, užmaršumą atsimant grąžą, jo nesustitvardumą nusiknt rėšutą, paglostyt buliuką, ji ištinkancią baimę policijos akivaizdoj. Daug kas gal ir dokumentiška. K. Barėnas mini Intrighamo Lietuvių Savišalpinės karčiara ir Pavandenės šventorių, tačiau jo bomelis lie tuvis ir kiti panašūs dalykai darsi skaitytųjų antraieliams, nes autorius užgriebia kur kas visuo tiesnį reiškinį: save degraadvusio, didmiesčio sutraikyto, anoniminio piliečio tragediją, kurią išgyvena milijonai panašiai išrautų žmonių milijoniniuose miestuose.

Si galia suteikti visuotinum, bendražmogiškumo — dimensiją banalios kasdienybės fragmentams ryški ir kitose „Atsitiktinių susitikimų“ novelėse. „Krikštynų“ vaizdelis galėtų būti palaikytas satyra, nukreipta prieš išeivijos nutautimą ir buržuaziją. Vėl gi (ir skaitytųjų už tai Barėnui dėkingas) kažkaip pralaužiami siauri feljetonėlio-apybraižos rėmai. Skaitytas apybraižomasis prisima vietinį koloritą, bet tikrumoj incidentas, kilęs iš nesutarimo parenkant krikšto vardą, kalba apie kur kas drumstesnės psichologinę situaciją, būtent, įtarinėjum užnuodytos šeimos griuvėsius. Krikštynų baliaus fasadas dengia nusvetimėjusių vienas kitam žmonių dvasinę tūtumą. Aleksandras ir toliau atidarinės duris (paskutiniai novelės žodžiai: „Aleksandrai, atidaryk duris!“), pirkinės birzgala su jam nieko nesakančiom etikėtėm, broliais, svečiuosis, bet visas tas santykiavimas — tik primesto ritualo vykdymas.

Aplamai, Barėno novelės pasižymi tuo niuansuotumu, prigesintomis spalvomis ir kažkokiu galesiu, kurį norėtusi pavadinti cechovišku. Autoriaus ironija atsispindi „Rozoj“ — novelėje apie pasileidusią bobę. Barėnas tačiau sugeba pavaizduoti žmogišką silpnumą paprastai ir tiesiai. Titulinė novelė „Atsitiktiniai susitikimai“ vaizduoja kietasprandį artoją ir nemažiau galesčio vertus, kategoriskus savo pažiūrose kompaktinės emigracijos likimo draugus.

Itin originali novelė „Viešnia“, kurioj Barėnas pasireiškia kaip sumanus draminės įtampos (suspense) kūrėjas. Gal iš įprasto įžvelgtumėm Barėno istorijoje autorius pastangą rodyti išvirkščiai mūsų gyvenimo pusę, bet giliau pažvelgę pamatysime, kad visada jo novelėse yra paliečiama platesnė, žmogiška situacija ir kad autorius pajėgia ją atskleisti spalvingai, o kartais ir dramiška jėga.

Geriausia rinkinio novelė laikytina „Išsivajotoji“ ir „Gedimino Griauduvėles istorijų“ ciklo. Joje Barėno gebėjimas atskleisti su dideliu priemonių taupumu bei subtilumu painingą psichologinę būseną pasiekia pasigėrėtiną lygį. Kažin ar yra mūsų literatūroj kitas pavyzdys, kad taip jaudinančiai, santūrai ir tikrai būtų kalbama apie draugystę. Autorius pasakoja įvykius invalido Gedimino lūpomis. Jurgis Malonis — bičiulis, kuris apsiėmė jį globoti, laikosi nuošaly, tarytum užkulisyje. Bet ilgainiui jo figūra iškyla visu ūgiu, kaip pasiaukojimo artimui pavyzdys.

Šią novelę galima būtų pavadinti mažąja „Milžino paunksne“, kurioje Barėno plunksna epizodėlis po epizodėlio atskleidžia Malonio tikrąją dimensiją. Tai yra taip pat novelė, kurioj Barėno stiliaus kultūra, vengimas retorikos, puošnaus žodžio (jo vadinamasis puošnumas dažnai primena kambarines gėles — gražias, bet nevietoj), puikus valdymas dialogo pasiekia meistriškumo. Verta pacituoti, nes Barėno žodžio glautumas, sutramdyta emocija, pustonių kalba gali būti pavyzdys daugeliui rašančiųjų:

„Grįžti mes negrįžome, nei aš, nei Jurgis Malonis, nei daug kitų vyrų, kurie Feldpostu gaudavo merginų laiškus. Net ir su Maloniu laikinai mus išskyrė ketvirtasis vaizavimas i frontą su pilnais vežimais šieno. Tuomet driuktelėjo keli artilerijos sviediniai, aš mačiau, kaip krito Malonio arkliai, aš gulėjau pakelėj prie krėmėlių, ir Jurgis Malonis tada grįžo i užkrontę sveikas ir gyvas, ir susitikom mudu abu su juo ne namie, o svetur, kai visi išsiblaigė grūdais i krūva. Tada jis tarpvarytė stovėjo prie kelio, kai sunkvežimis išsilaipino mane, žūrėjo, kaip

mano lazdos slidinėja tarp gatvės grindinio akmenų, ilgai žiūrėjo, ilgai akimis bėgiojo nuo vienos lazdos i kita, paskui pažiūrėjo man i akis, apkabino mane, išmetė man lazdas, garsiai nusikvatojo ir tada tarė ir dar pakartojo:

— Keistas tu su tom lazdom... Be kojos...

Tada įsiai tylom jau paėmė mano lazdas, apkabino per pečius mane, ir mes trim kojom nuėjom, gavom po lovą ir po čiūžinį ir duonos ir ten sėdėjom ir gyvenom pilkom viltim. Ne, aš sėdėjau, o Jurgis Malonis šoko ir dainavo ir vaidino, o karta net ir mane buvo padaręs artistu, kai prireikė žmogaus be kojos, kuris praterkši ir prakaucki lazdomis iš vieno scenos galo iki kito, ir jis vienas man karštai plojo.“

Nevisada Barėnui taip sėkmingai pavyksta išvengti sentimentalumo, prabilti „durų ir žingsnių kalbą“. To paties itin įdomaus ciklo paskutinė novelė pernelgy apybraižiška. Dirbtiniai, schematiškai praskamba ir novelės „Profesorius“ ir „Saliūnas“ rinkinio pabaigoj. Tarsi jos būtų pridurtos dėl „svorio pilnumo“.

Nežiūrint šių suklupimų, „Atsitiktiniai susitikimai“ yra įdomi, spalvinga, pilna polėkio ir pasigerėtinų svystelėjimų knyga. Nekantryn lauksime naujos Barėno knygos „Tūboto gaidžio metai“, kurios ištraukos, pasirodžiusios „Metmenyse“ ir „Aiduose“, teikia daug vilčių.

Kazimieras Barėnas, ATSTITK-TINIAI SUSITIKIMAI. Londonas, 1968. Atspausda 400 egzempliorių autoriaus lėšomis. Printed by Nida Press, \$2.50.

Atsiūsta paminėti

Žvilgsnis Ateitin, moksleivių ateitinų stovyklos N. Wasagoje laikraštis. 1968 m. rugpjūtis. Redagavo E. Girdauskas, talkinamas R. Puterio, D. Dalindaitės, L. Gustaitės, A. Danaitės, L. Kizaitės, J. Kuraitės, R. Kolyčiūtės ir G. Marcinėnaitės.

Akirciaiai nr. 2, rugsėjis. Atviro žodžio mėnraštis, leidžiamas 10 kartų i metus leidyklos „Kryptis“ — Viewpoint Press, Inc., 6821 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill. 60629, USA. Šio numerio redaktoriai — D. Bielskis, K. Drunga, R. Miešelis, dr. T. Remeikis, dr. Z. Rekašius, dr. R. Sliažas, administratorius — K. Avizienis; spaudos grafika — dail. A. Kurauskas. Metinė prenumerata \$5, atskiras numeris \$0,50. Nei redakcijos, nei administracijos adresai neskelbiami, pasitenkinant vien tik leidyklos adresu.

Pasaulio Lietuvis nr. 36. Stasio Barzduko redaguojamas PLB valdybos biuletenis. Administracijos adresai: Pasaulio Lietuvis c/o Mirga Kizienė, 18021 Hiller Ave., Cleveland, Ohio 44119, USA.

Kibirkstėlės nr. 2. Immaculata stovykla, 1968. VII. 14. Putnamas. Redagavo J. Jasaitė, talkinama R. Jukonytės, L. Kizaitės, R. Urbonaitės, M. Vainiūtės, R. Zubaitės ir E. Gudauskas.

Aleksander Kutt, PRICE CHANGES AND PRICE DISCRIMINATION IN SOVIET-CAPTIVE COUNTRIES TRADE IN 1965 — 1966. ACEN Publication No. 66, July, 1968.

Šis brošiūros pavidalo 39 psl. studija galima gauti, kreipiantis i Assembly of Captive European Nations, 29 West 57th St., New York, N.Y. 10019, USA.

Evangelijos šviesa nr. 3, gegužė-birželis. Adresas: kun. K. Burblys, 656 W. 35th St., Chicago 16, Ill.

Latvianų dainų šventė įvyko Klevelande š. m. rugpjūčio 30 — rugsėjo 2. Nuotraukoje — pradedant šventę „Latvija-Amerika“

Liepsnos tapybos autorius M. Ivanauskas savo kūrynių parodoje Čikagoje. Šalia jo N. Prackailaitė ir ponja Vandy

TURIME SAVIĄ DAINOS RŪŠĮ

DANUTĖ RAUTINS

Kultūringas ir turiningas žmogus akiai neseka kaimyno pėdomis ir jo nemėgdžioja. Jam nėra nei nepatogu, nei nemalonu gyventi taip, kaip reikalauja jo dvasinis pasaulis. Tokio žmogaus gyvenimo būdas rodo aiškiai pastebimą individualumą, kuris pasireiškia gyvenamame pastate, drabužiuose, drauguose, pasirinktoje profesijoje ar amate, laisvalaikio praleidime ir t. t. Turiningas žmogus nebijo būti skirtingu ir tikrai džiaugiasi galėdamas savitai reikštis.

Negalima būtų pasakyti, kad lietuviai to individualumo stokoją, bet ar mes iš tikrųjų jį vertiname? Pažiūrėkime i savo gyvenimo būdą ir surasime nemažai stiprių individualumo bruožų, bet pažiūrėję i sceną, susidarysime visiškai priešingą vaizdą. Iš tikrųjų, jei mūsų gerai nepažįstas žmogus pasakytų lietuvių dainas ir muziką scenoje ar susibūrimuose, jis tikrai nepagalvotų, kad turime savo žanrus, kurių nėra kitų tautų folklore. Kodėl? Iki šiol, kur tik mūsų chorai ar grupės pasirodė kitataučiams, nesugebėjome pateikti nei vieno būdingo tik lietuviškai muzikai dalyko. O kitateičiai tik to skirtoumo ir ieško. Pavyzdžiui tebūna pernykščių metų estų choro pasirodymas Toronte, i kurį buvo pakviesti spaudos atstovai, ju tarpe ir „The Toronto Daily Star“ kritikas W. Littler. Gal kiek žiauriai, bet iš esmės labai teisingai įsiai baigė savo kritiką pastaba, kad koncerte negirdė jo nieko savito — estų muzika jam pasirodė mišinys ukrainiečių ir teutonikos įtakos.

Tais pačiais metais spaudos atstovai pirmą kartą išgirdo lietuvių gamintas kankles latvių pasirodyme ir tučiuotau paminėjo, kad tai buvo vakaro įdomiausia dalis.

Tiesa, mūsų kaimynai turi idomų folklorą, bet negalima būtų pasakyti, kad jie turėtų ką nors ypatingai išsiskiriančio.

Paulius Jurkus, ANT VILNELES TILTO. Vilniaus legendos. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas, 4545 West 63rd Street, Chicago, Ill. 60629, USA. Aplanas ir piešiniai autorius. Kaina — \$2.50; 200 psl.

Ypatingai malonu, kad turime Toronto skaučių kanklių grupę ir skautų skudutininkus, kurie, kaip norime tikėti, mielai prisidės prie šio darbo.

Didelį džiaugsmą sukėlė Z. Lapino iš Montrealo sutikimas bendradarbiauti pasirodymuose. Nėra abejonės, kad rytingau ir lietuviškai muzikai atsidavusių vadovų dėka sudarysime bendrą grupę, kuri atneš trejąją naudą — paruos supažindinimui su mūsų folkloru tinkancią programą, išaugins vadovų prieauglį ir pažadins jaunuoliuose pasididžiavimą savo muzika. Aišku, tokioje aplinkumoje išaugs jaunuolis mokes įvertinti ir mūsų jaunuosius kompozitorius, kurie senąją muziką deda savo kūryniui pagrindą. D. Lapinsko kūrybos kritika „Tėviškės žibuoriuose“ rodo, kad muzikinio prieauglio auklėjimas yra būtinas, jeigu nenorim sustingti ne būdingų dainų bei mokyklinės, lietuvių muzikai svetimos harmonijos rėmuose. Turėdami savo muziką, privalome ją mylėti, pažinti ir su giliu pasididžiavimu pateikti tiems, kurie norėtų su ja susipažinti.

Tai, tarp kitko, yra labai efektingas būdas įrodyti, kad mes skiriamės nuo savo kaimynų, kurie deda dideles pastangas, bandydami įrodyti, kad neturime savitą tautinį bruožų, kuriais išsiskirtume.

Kitaip yra su mumis: mes turime ne tik idomius instrumentus, bet ir visiškai savitą muzikos žanrą — sutartinę.

Kanados valstybinio muzėjaus tyrinėtojai susidomėjo senąja lietuvių muzika. Dėmesys buvo labai didelis ir nuosirdus. Bet kuri gi iš mūsų grupių galėtų betkuriuo metu tą žanrą ar tuo žanrų paremtą muziką svetimiesiems pademonstruoti? Bandy-mas pasiekti chorvedžius buvo visai nesėkmingas...

Teko pradėti naują darbą Toronte — kurti chorę, kurios toki uždavini galėtų be vargo atlikti. Padarėme keletą bandymų ir jį vėsti. Šaunūs dainininkai jau yra pasirodę visumenei. Bet tai dar neviskas, nes kiekvienas toks darbas sutinka ir daugybę problemų.

Pirmiausia, turime pabrėžti, kad ši grupė yra visiškai nepriklausoma ir tarnauja tik vienam ir vieninteliui tikslui — senosios muzikos išlaikymui originaliuose kūriniuose ir naujoje lietuvių muzikoje. Tai yra grupė, kuri ruošis demonstravimui ir kartų mokysis būti tos rūšies instriktoriais, kur tik senoji mūsų muzika bus pageidaujama.

Kadangi grupė yra nepriklausoma, kreipiamės i visuomenę prašydami savanorių pagalbinių gaidų perrašymui, pramogų sudarymui, išvykų organizavimui. Pora valandų paaukoto laiko vieną ar du kartus metuose gali būti didžiulė pagalba taip svarbiai jaunimo grupei.

Visus jaunuolius, kurie turi gerą klausą, ypač berniukus, prašome įsijungti i šį chorę. Pageidaujamas bent šoks toks nusimanyamas muzikoje. Chorvedžius ir kitų grupių vadovus prašome nekviesti choro liaurių tuo pačiu metu kaip ir jų repetitijos i kitus užsiėmusius. Šiuo metu repetitijos numatomos penktadieniais. Be to, iškyla tautinių drabužių reikalas, kuris taip pat turės būti sėkmingai išspręstas.

Ypatingai malonu, kad turime Toronto skaučių kanklių grupę ir skautų skudutininkus, kurie, kaip norime tikėti, mielai prisidės prie šio darbo.

Didelį džiaugsmą sukėlė Z. Lapino iš Montrealo sutikimas bendradarbiauti pasirodymuose. Nėra abejonės, kad rytingau ir lietuviškai muzikai atsidavusių vadovų dėka sudarysime bendrą grupę, kuri atneš trejąją naudą — paruos supažindinimui su mūsų folkloru tinkancią programą, išaugins vadovų prieauglį ir pažadins jaunuoliuose pasididžiavimą savo muzika. Aišku, tokioje aplinkumoje išaugs jaunuolis mokes įvertinti ir mūsų jaunuosius kompozitorius, kurie senąją muziką deda savo kūryniui pagrindą. D. Lapinsko kūrybos kritika „Tėviškės žibuoriuose“ rodo, kad muzikinio prieauglio auklėjimas yra būtinas, jeigu nenorim sustingti ne būdingų dainų bei mokyklinės, lietuvių muzikai svetimos harmonijos rėmuose. Turėdami savo muziką, privalome ją mylėti, pažinti ir su giliu pasididžiavimu pateikti tiems, kurie norėtų su ja susipažinti.

Tai, tarp kitko, yra labai efektingas būdas įrodyti, kad mes skiriamės nuo savo kaimynų, kurie deda dideles pastangas, bandydami įrodyti, kad neturime savitą tautinį bruožų, kuriais išsiskirtume.

KULTŪRINĖJE VEIKLOJE

PROF. DR. WILLIAM SCHMALSTIEG, Pennsylvanijos universiteto baltistas ir slavistas, penkias dienas viešėjo Vilniuje. Lietuvos kalbininkams jis turbūt labiausiai yra žinomas iš straipsnių, paskelbtų Vilniuje leidžiamame žurnale „Baltistica“. „Tiesos“ rugsėjo 5 d. laidoje rašoma: „Svečias iš JAV lankėsi universiteto bibliotekoje, domėjosi čia saugomais senaisiais lietuvių ir prūsų kalbų paminklais, dalyvavo istorikų ir filologų imatrikuliacijos šventėje ir universiteto naujųjų mokslo metų atidarymo vakare. Vakaro prof. Smolstygas susitiko su LTSR Mokslių Akademijos Lietuvių kalbos ir literatūros instituto darbuotojais ir universiteto lietuvių kalbos katedros dėstytojais bei studentais, pasakojo apie JAV baltistų veiklą, domėjosi mūsų kalbininkų darbais...“

Plačiau skaitytuos supažindina su svečiu iš JAV „Gimtojo Krašto“ rugsėjo 5 d. laida. Prof. dr. W. Schmalstieg lietuvių kalbos išmoko iš tame pačiame universiteto dėstancio prof. A. Salio, kurio dukra Rimigaila neseniai lankėsi Vilniuje. Tėvui jį parvėžė didžiojo „Lietuvių kalbos žodymo“ I tomas su jo buvusiu mokiniu autografa. „GK“ koresp. Juozui Bausiui prof. dr. W. Schmalstieg pasakojo: „Svečiuojusi pas jus su žmona Emily nuo šeštadienio. Esame patenkinti kelione. Ypač patiko senoji Vilniaus architektūra. Naujosios visur išvysy nemaža, todėl ji nedaro tokio įspūdžio. O štai Vilniaus senamiestis — bažnyčios, namai, ištisos gatvės — labai originalūs. Gali ilgai senuoji Vilniumi gėrėtis iš Gedimino kalno. Labai patiko ir Trakai. Vilniaus universitete buvau per mokslo metų atidarymą studentų būryje. Gražios dainos, šokiai, visos studentiškos tradicijos. Mūsųose tokių nėra.“

PLK. J. PETRUČIO atsiminimus „Kaip jie mus sušaudė“ išleido Istituto Editoriale del Mediterraneo Italijoje. Knyga apie sovietų įvykdytas politinių kalinių masines žudynes prie Červenės italų kalbomis išvertė V. Lozoraitienė, įvadą parašė Italijos buvusio ambasadorius Maskvoje Luca Pietromarchi.

BALZEKO LIETUVIŲ KULTŪROS MUZEJUS Čikagoje rudens sezoną pradės bendra skulptoriaus Jokūbo Dagio, tapytojo Juozo Pautieniaus ir Stasės Smalinskienės darbų paroda rugsėjo 21 d. Ji truks iki spalio 10 d.

„DRAUGO“ KULTŪRINIS PRIEDAS paskelbė pasikalbėjimą su Jurgiu Jankumi, laimėjusiu Lietuvių Rašytojų Draugijos \$500 premiją už „Darbininko“ išleistą dramą partizaninė tema „Peilio asmenimis“. Apie ateities planus J. Jankus pasakoja: „Galima tikėtis ir dramų, ir romano, ir novelių rinkinių, ir net pasakų vaikams, tik negalima besitiki ti leidoj. Nors vis tiek tikiesi ir gana, kad ir taip silpnai, jog dirbti nebeatrodo labai prasminga, kai jauti, jog rankaščiai, eidami iš rankų i rankas, kur nors nusimes, kaip jau ne vienas yra nusimetęs.“

J. BOBROWSKIO 11 novelių rinkinį „Der Mahner“ („Perspėtojas“) išleido Klaus Wagenbach leidykla Vakarų Berlyne. Pagrindinė šios 66 psl. knygelės tema — vokiečių santykiai su lietuviais ir lenkais. Viename vaizdelyje „Lapas atminčiai“ detalai aprašoma Julijos Zemaitytės nuotrauka. Tituline apyskaitė „Perspėtojas“, vaizduojanti Karaliaučiaus nuotakas prieškariniais Hitlerio laikais, taipgi turi vieną lietuvių personažą. Tiliję auges ir lietuviavėdės J. Bobrowskis yra sukūręs daug eilėraščių Lietuvos temomis, parašęs donelaitinį romaną „Litauische Klaviere“.

LIETUVIŲ BICIULIO EDZART SCHAPER 58 psl. novelė „Heimat der Verbannten“ („Tremtinių tėvynė“) išleido Jakob Hegner leidykla Koeln-Olten, V. Vokietijoje. Novelės siužetas sudaro knygnešio Jono Jasulaitio, jauno studento, tragiškas likimas. 1889 m. caro žandarų sugautas Prūsijos pasienyje, jis atlieka bausmę Sibire, iš kur jam neleidžiama grįžti i Lietuvą. J. Jasulaitis veda ruso keptoją dukrą Jelizavietą, proslavų cerkvėje, bet su ja neranda bendros kalbos. Dažnai jis kažkur dingsta iš namų, kol pagaliau išryškėja paslaptis — žmona jį užtikina lietuviškai besimeldžiant miške. Jo mintyse kerta nepakartojami tėviškes vaizdai ir naująja tėvyne tapęs Sibiras. Ši tema, matyt, yra jautriausioji autoriaus širdies gija, nes ir E. Schaper yra politinis pabėgėlis, neįstengias pilnai įsijungti i kito krašto gyvenimą.

ANTANAS BRAZDYS, 29 m. amžiaus skulptorius Londone, Britanijoje, laimėjo 300 sterlingų svarų premiją „The Sunday Times“ skelbtame skulptūros konkurse už trijų pėdų augščio skulptūros modelį „Bodywork“. Jis taipgi gavo 3.000 svarų užsakymą pagaminti šiai skulptūrai, kuri puoš vieną naują pastatą Londono centre. Skulptūra yra plieno kompozicija, išreiškianti žmogaus kūno judesius.

OKUPOUOJ LIETUVOJ

PIRMJOJOJE PASAULINĖJE KONFERENCIJOJE elektrografijos klausimais Ročesteryje, JAV, dalyvavo penki vilniečiai fizikai: Vilniaus universiteto puslaidininkių fizikos katedros vedėjas docentas J. Viščiakas, elektrografijos mokslinio tyrimo instituto darbuotojai R. Baltrušaitis, J. Sidoravičius, E. Čepėna ir N. Galvydis. Lietuviai fizikai padarė du pranešimus. Du jų referatai bus išspausdinti konferencijos darbų leidinyje. Docentas J. Viščiakas pakviestas aplankyti „General Electric“ bendrovės laboratorijas. Viešnagės metu jam teks skaityti keletą pasakait amerikiečiams.

VILNIAUS FILHARMONIJOS simfoninis orkestras, vadovaujamas dirigentės Margaritos Dvorniaitės, surengė koncertus Ukmergėje, Utenoje, Švenčionyse, Sirvintose ir kituose Augštaitijos miestuose. Orkestrui talkino solistai — dainininkas Leonidas Muraška ir violončelistas Valentinas Kaplūnas.

TARPTAUTINIAME POETŲ SEMINARE Belgijoje pirmą kartą dalyvavo i Lietuvos atstovė Violeta Palčinskaitė, nusijusta su sovietų poetu S. Michalkovu. Seminarą kasmet rengia Belgijos vyriausybė, UNESCO ir Tarptautiniai Rašytojų Namai. Siemmet pagrindinė seminaro tema buvo „Poezijos horoskopas“. V. Palčinskaitė Tarptautinių Rašytojų Namų bibliotekai nuvežė „Lietuvos poezijos antologiją“ ir „Poezijos pavasario“ knygas.

MEDICINOS MOKSLŲ KANDIDATO disertacija „Bėtarpiškėji ir atokieji rezultatai, gydant Druskininkuose vaikus, sergančius reumatizmu“ apgynė respublikinės kurortologijos mokslinio tyrimo laboratorijos Druskininkų skyriaus mokslinis bendradarbis V. Vainauskas. Šis mokslinis laipsnis taipgi buvo suteiktas Druskininkų ligoninės gydytojui K. Ambraskui už disertaciją „Infekcinio hepatito (Botkino ligos) pasekmių klinikos ir sanatorinio-kurortinio gydymo Druskininkuose klausimai“.

FOTOGRAFIJOS MENININKO ANTANO SUTKAUS spalvotų nuotraukų aplanką „Senojo Vilniaus fragmentai“ išleido „Mintis“. Aplanke yra 16 senosios architektūros ir miesto vaizdų, atskirų fragmentų, paminklų detalių. Parašai po nuotraukomis — lietuvių, rusų, vokiečių ir anglų kalbomis.

DESMIT LITERATŪROS VAKARŲ Musteikoje, Žiuruse, Subotonyse bei kitose Džukijos vietovėse surengė Vilniaus dramos teatro dūkas aktorius T. Vaišeta, programon įtraukęs K. Donelaičio, Zemaitytės, Maironio, vysk. A. Baranausko, V. Krėvės ir J. Baltušio kūrinius. Jam talkino poetas Br. Mackevičius, varėniškis skaitovas V. Puzas, Varėnoje leidžiamo laikraščio red. D. Jankauskas.

VILNIAUS DRAMOS TEATRO atstovai — režisiorius H. Vancėvičius, aktorius J. Kavaliauskas ir direktorius P. Treinys — išvyko i R. Vokietiją, kur bus pasirašyta kūrybinio bendradarbiavimo sutartis su Weimaro dramos teatru.

EKSPEDICIJA DAILES PAMINKLAMS tirti Lazdijų, Alytaus ir Prienų rajonuose birželio-liepos mėnesiais suorganizavo mokslinė-metodinė kultūros paminklų apsaugos taryba. Įvairių meno sričių specialistams, aplankiusiems 50 tamsesnių gyvenviečių, vadovavo istorikas St. Pinukas. Apie šio darbo rezultatus rašo A. Indriulaitis „Literatūros ir Meno“ puslapiuose: „Gražus savo gamtovaizdų, idomios praities Džukijos kraštas, deja, nepasizymi gausiais liaudies dailės paminklais. Tačiau kur-ne-kur išlikę ornamentuoti kryžiai bei jų metalinės viršūnelės žavi savo grakščiomis proporcijomis, saikingu dekoru, dvelkia džiūkišku betarpiškumu ir nuosirdumu. Taip pat ir liaudies skulptūra, tapybos darbai neretai nustebina savo jausmo išraiška, originalumu, dailininko meninės intucijos subtilumu. Įdomesni liaudies meistrai darbai aptikti Alytuje, Balbieriškyje, Daugose, Liškiavoje, Punioje, Rumbonyse. Gausus ir įvairus šiųse rajonuose yra profesionaliosios dailės palikimas. Vertingi XVIII-XIX a. tapybos darbai, kurių nemaža Daugu, Nemaninių, Pivašiūnų, Rumbonių, Stakliškių ir Veisiejų bažnyčiose. Šie paveikslai turi nemažą meninę-istorinę vertę, atspindi charakteringus vienos ar kitos epochos stilistinius bruožus. Tokie yra XIX a. pabaigos ir XX a. pradžios dailininkų Nikodemo Silvanavičiaus ir Vinco Siedzinsko darbai, aptikti Punios, Jiezno, Daugų ir Nemaninių bažnyčiose. Vertingas taip pat lietuvių dailininko akademiko Karolio Rafalavičiaus kūrinyis yra Nemaninių bažnyčioje. Be šių darbų, idomios freskos aptiktos Liškiavos ir Jiezno bažnyčiose. Visa tai — tik dalis dailės palikimo, išaiškinto šios ekspedicijos metu.“

LIETUVIŲ LITERAT

APDRAUDA

GYVYBES • AUTOMOBILIŲ • NAMŲ • HIPOTEKŲ • VASARVIEČIŲ • BALDŲ • VAGYSČIŲ • VERSLO • PERSONALO IR DAIKTŲ (BONDS) • NELAIMINGŲ ATSTIKIMŲ • MOKSLAPINGIŲ TAUPYMAS VAIKAMS • MENESINIS INVALIDUMO PAJAMOS IR KT.

LUA NARYS (14 METŲ PATIRTIS)
B. ir V. MASKELIŲNŲ AGENTŪRA
Tel. 251-4864; namų tel. 277-0814

A. CIZIKAS ALFA RADIO & TV

Parduodam ir taisom televizijos ir radijo aparatus.
Taisom šaldytuvus, krosnis, skalbimo mašinas.
TELEFONAS LE 1-6165. • 672 LANDSDOWNE AVE., TORONTO

IVAIRŲ SIUNTINIAI IR DOVANOS!

Lietuvą, Latviją, Estiją, Ukrainą ir S.S.S.R. PAPRASTU BEI ORO PAŠTU

BE MUITO DOVANOS:

Ivairios sudėties maisto siuntiniai, su gydomu ir t. t. automobiliniai, automobiliams motorai ir padangos, motociklai, dviračiai, šaldytuvai, skalbiamosios mašinos, siurvosios mašinos, televizijos priimtuvai, planiniai, foto aparatai, radijo priimtuvai, transistorniniai radijo aparatai, laikrodžiai, kiti kuro gavybos gali nusipirkti įvairiai, baldai, butai (apartamentai), rūpų prekių specialiose dolerinėse pilsis kurorto, pilsis kurorte krautuvėse.

- Be to, siunčiame Jūsų sudarytus ir apdraustus įvairius siuntinius iki 19% svarų gryno svorio.
- Turime pardavimų įvairių medžiagų ir kitų prekių.
- Gyvenant ne Toronto, prašome savo sudarytus siuntinius bei mokesčius siųsti mums paštu ar ekspresu. Apmokėsite gavę mūsų pranešimą.
- Siunčiame ir greitai patarnaujame.
- Jeigu turite nešikų, prašome klausti, telefonuoti bei rašyti, mielai patarsime ir duosime patarimą.
- Mūsų įstaiga labai dang kam patarnavo ir pasirodusi patar nauti ateityje.

LIETUVIŲ ĮSTAIGA
BALTIC EXPORTING CO.

480 RONCESVALLES AVE. TORONTO 3, ONT.
Telefonas LE 1-3098

DARBO VALANDOS: pirmadieniais — penktadieniais nuo 9 val. ryto iki 7 val. vakaro; šeštadieniais — nuo 9 val. ryto iki 5 val. p.p.
Savininkai A. ir S. KALUZA

LIETUVIAI STALIAI maloniai kviečia

aplankyti jų dirbtuvę ir susipažinti su gaminių kokybe ir kainomis.

2160 DUNDAS STREET WEST • TEL. LE 2-2289
ARO CUSTOM WOOD PRODUCTS CO.
K. STRIAUPIS
Res. tel. LE 6-5363

CLEAR-VISION T.V.-Hi-Fi

TAISOM IR PARDUODAM T.V. ir Hi-Fi STATOM IR TAISOM T.V. ANTENAS.
532-7733

1613 Dundas St. W. Sav. R. Stasiulis

NEPAMIRSKITE, prieš važiuodami į tolimesnę kelionę, patikrinti ir pataisyti savo automobilį! FRANK PETIT, kvalifikuotas auto mechanikas, su malonumu tai atliks. Paskambinkite ar užvažiuokite į

Bloor Autorite Garage 296 BROCK AVE. (tarp Dundas ir College). Tel. 531-1305

Vyrų ir jaunimo moderniška DRABUŽIŲ KRAUTUVĖ

A&B TAILORS
343 Roncesvalles Ave., Toronto 3
(tarp Grenadier Rd. ir Neepawa Ave.)
531-1432 Sav. A. B. Beresnevičius

ART'S PHOTO STUDIO

Vestuvinės nuotraukos
Meniškos vaikų nuotraukos
Portretai ir kt.

Naujai atidaryta lietuviška sporto reikmenų krautuvė
RONCESVALLES SPORT STORE
SAV. J. SARŪNAS ir J. DAMBRAUSKAS

295 RONCESVALLES AVE., TEL. 536-1373
Mažo kalibro ir medžiokliniai šautuvai, šoviniai, žvejybos reikmenys, teniso raketės, įvairūs sviediniai ir kiti sporto reikmenys.

Vienintelė lietuviška Toronto PARKDALE B-A SERVICE CENTRE benzino stotis 1181 Queen St. W., (prie Gladstone). Tel. 535-9468

Benzinas, alyvos keitimas, tepimas, padangos, baterijos ir t. t. Automobilų vilkikas (towing). Autovežimų taisymas, elektrinis (Alen Scop) patikrinimas.
Po darbo valandų skambinti tel. RO 6-8503.
Kiekvieno mėnesio pirmą savaitę (Rugs. 1—5) atidaryta visa parą — 24 valandas.

PLUMBING and HEATING J. LISAUSKAS

valdžios pripažintas plomberis, atlieka įvair. plumbing ir vandens apšildymo darbus
Darbas sąžiningas ir nebrangus.
148 Westminster Ave., Toronto
Metro Lic. PH. 136 Tel. LE 2-5191

A.P. GARAGE

60 HOWARD PARK AVE
LE. 5-9130

Atlieka sąžiningai visus mechanikos automobilių patalymus. Patepimus ir alyvos keitimus.
Prieš perkant vartotus automobilius atvežkite patikrinti: nurodysim visus trūkumus ir duosime patarimą.

Sav. ANTANAS PASKEVICIUS

BALTIC MOVERS

VISŲ RŪŠIŲ PERVEŽIMAS, BALDAI ir kt.
Vežamas turtas pilnai apdraustas.
Skambinti tel. LE 4-1403
30 Dewson St., Toronto, Ont.

Visų rūšių automobilių išorės (body) taisymas, mechaniniai darbai ir automatinės transmisijos
Dundas Auto Body
Max Kane Auto Body

Darbas sąžiningas ir garantuotas.
Lietuvius aptarnauja Jonas Jurėnas
430 RATHURST ST.,
tel. WA 1-3225 arba WA 4-1001

SKAITYTOJAI PASISAKO

LIETUVIAI IR DEMONSTRACIJA
Po Čekoslovakijos užėmimo Toronte gyvena čekai ir slovakai rugpjūčio 29 d. bendromis jėgomis organizavo didesnio masto demonstraciją. Demonstracijos tikslas dvejo pas: protestas prieš okupaciją ir pademonstravimas pavergtųjų tautų solidarumo. Apie demonstracijos organizavimą angliškoje spaudoje jau buvo žinių prieš savaitę. Demonstracijos dieną rytais "Globe and Mail" buvo įdėjęs tikslia informaciją apie demonstracijos laiką, vietą ir programą. Mūsų "Tėvishės Žiburiai" irgi buvo apie tai paskelbę.

Prie parlamento rūmų nuvažiuavau, kai žmonės jau buvo pradėję rinktis. Jau buvo ten čekai, slovakai, latviai su savo įspūdingais plakatais, lenkai, mačiau serbus, bulgarus, kroatų, rumunus, makedončius, vengrus. Aš įsiekiojau lietuvių. Mačiau vieną lietuvių stovintį ir besidairantį. Vienas timplėtojo mane už rankovės ir paklausė, kur čia lietuvių vadybė, kur lietuvių renkasi. Aš nežinojau. Pradėjom abudu įsiekoti. Prie mudviejų prisijungė dar du. Kitos tautybės pradėjo rikiuotis. Kadangi lietuvių vadybė nepasirodė, mes nutarėm prisijungti prie brolių lietuvių. Prie mūsų prisijungė dar du. Matėm grupelę stovintį lietuvių. Pakvietėm prisijungti. Jie pakratė galvomis ir ženkla pasirodė, kad važiuos. Tuo būdu, kai prasidėjo eisena, lietuvių buvo tik šeši, jų tarpe viena moteris — ponita Matukienė. Pagarba jai. Eidami kalbėjome: turim ir apylinkės valdybą, ir politinį komitetą, ir parapijų galvas, bet kai reikia parodyti vienybę su kitais likimo draugais, pasirodome visai be galvos.

Prie naujosios rotušės tarp daugybės lietuvių ir plakatu, šalia lietuvių vėliavos, pamatėm ir estų vėliavą. Eisenos pradžioje jos nebuvo. Pagrindiniu kalbėtoju buvo atstovė federacinei valdžiai torontiškos parlamento narys dr. Hajdas. Provincijos valdžia atstovavo pataisos institucijų ministeris A. Grossman. Demonstracija buvo baigta prašymu Kanados vyriausybės, kurį pasirašė dalyvavusieji tautinių grupių atstovai.

Po demonstracijos galvoje sukosi tokios mintys: užuojauta čekams ir slovakams, pagarba broliams latviams už gražų ir gausų dalyvavimą, gėda lietuviams už pasirodymą be galvos. Gera dar, kad nors po demonstracijos gražiai pasirodė mūsų

"Varpo" tautinių šokių grupė, vadovaujama p. Karasiejaus. Pagarba jiems.

Vienas iš tų šešių
K. BAUBLIO PASKAITA PRISIMENANT

Š. m. gegužės 4 d. Toronto Akademikų Draugijos paskaitoje jaunas prelegentas prof. K. Baublys, augęs ir mokslus ėjęs Anglijoje, savo paskaitoje aiškino, kad Rusijos komunizmas jau gerokai suminkštėjęs, einas liberalizacijos keliu; davė pavyzdžių iš Jugoslavijos, Čekoslovakijos ir Rumunijos liberalinės laikysenos, kuri netrukdoma Maskvos centro komiteto. Šitie jo tvirtinimai rado griežtą pasipriešinimą diskusijoje. Tokių tvirtinimų buvo skeldžiama ir anksčiau, net prieš II D. karą. Lietuvių ir kitas Pabaltijo tautybės okupavę rusų komunizmas parodė savo tikrąjį veidą suėmimais, kalinimais, žudymais ir deportacijomis. Toliau buvo atkreiptas paskaitininko dėmesys į dabartinę tvarką Rytų Vokietijoje, kur pilnai tebeveikia politinis komunistinis teroras, kur kalėjimai bei koncentracijos stovyklos yra pilnos politinių kalinių, kur dar š. m. pradžioje buvo išleistos griežtos taisyklės, grasinčios didelių bausmių už sątykiavimą su užsieniu bei tariamąjį špionąžą.

Diskusijoje tuomet buvo iškelta, kad apie komunizmą gali patikimai kalbėti tik žmonės, kurie jį pažįsta iš esmės ir su juo yra susidūrę praktiškai, bet ne žmonės, kurie savo žinias semia iš paskaitininkų-agitatorių. Paskaitininkas atsakė, kad jis prieš trejus metus pats buvęs Vilniuje ir ten gavęs net leidimą nuvažiuoti į kaimą. Jis samprotavo, kad komunizmas nebesąjoniškai, kaip eksperimentas, o jau esąs pradėjęs, nors negalėjo nuginčyti, kad 1939 m. sutartimi tarp Stalino ir Hitlerio ir komunizmo rankas pateko Pabaltijus, Rytų Lenkija, Besarabija ir vėliau Čekoslovakija. Tegu prelegentas atkreipia dėmesį ir į komunizmo vėrimą į Persiją (Iraną), į Vietnamą, kurį visą laiką remia ginklais ir propaganda.

Panašų kaip K. Baublio aiškinimų buvo girdėti ir angliškoje spaudoje, pranešimų iš kairiųjų žurnalistų ir keliautojų, kurie, nemokėdami rusų kalbos, būna suklaidinti komunistinių agitatorių. Kaikurie laikraščiai, jų tarpe ir lietuvių, pradėjo džiugauti, jog jau pradeda irti komunizmas. Net Kanada žadėjo pasitraukti iš Atlanto Sąjungos.

Naujieji įvykiai parodė tikrąjį Sovietų Sąjungos veidą. Čekoslovakiją užplūdo sovietinė armija. Kaip pas rusus įprasta, su okupacija ėjo šūkis nesipriešinti. Visa kita atlieks NKVD pareigūnai, kurių vien Prahoje yra apie 1.200. Numatyta suminti apie 40.000 liberalinės linkmės gyventojų. Nesistebėkime, jeigu šis skaičius pakils dešimteriopai. Nesistebėkime, kad žmonių prikimšti ir užplombuoti gyvulių vagonai riedės į tolimą Sibirą, kaip ankstyvesniais laikais įvyko su baltiečiais.

Norėčiau paskaitininką dabar paklausti, kuo rusiškasis komunizmas yra pasikeitęs-suminkštėjęs?

Sovietų Sąjunga toliau grąsina Jugoslavijai, ypač Rumunijai, kurios prezidentas taip pat rodo laisvės tendencijų. Sakoma, kad Rumunija mobilizuoja kariuomenę. Kaip gali gintis maža satelito kariuomenė prieš sovietų 200 milijonų valstybės armiją? Ji bus sutriuškinta ir nesistebėkime, kai raudonoji vėliava bus iškelta ant Bosforo kranto ir tuo būdu įvyks šimtą metų su virusu puoselėta Rusijos carų svajonė.

Pasitikėkime ne suminkštėjusio komunizmo gynimu, o sveiku protu ir išvadomis iš daugelio mūsų pačių pergyventų faktų. Dr. M. A.

Akyse pasiliko veidai, vėliavos, jūra...

(Atkelta iš 3-čio psl.)

tas; Rita Abramaitė, mergaitė vadovė, ir Vytautas Narutis, berniukas vadovas. Stovyklautojų vardu atsiviešinėjo žodį tarė Dovilė Eivaitė. Sekė dovanų įteikimas pavyzdinčiausiems stovyklautojams: iš jaunučių — Astai Baškauskaitė ir Algijai Salčiūnui; vyresn. moks. — Irenai Činčytei ir Linui Vaitkui. Sporte premijas laimėjo jaun. merg. — Alona Paulukonytė; jaun. bern. — Vytautas Čepkauskas; jaunių merg. — Zita Babickaitė; jaunių bern. — Linas Vaitkus ir Jonas Kronkaitis; vyr. merg. — Marytė Dambriūnaitė; vyr. bern. — Ričardas Paulis.

Stovykla buvo baigta ateitininkų himnu. Akyse pasiliko draugų veidų vaizdai, ošianti jūra, vėliavos, taškymasis baseine, švilpukai, rungtinės, laužai, rašinių rašymai... Išgyventi įspūdžiai, nuovargis ir draugystė — tai gražūs prisiminimai.

Gabija Juozapavičiūtė

Skiepijimo savaitė Kanadoje skelbiama rugsėjo 22-28 d. Jos tikslas — priminti gyventojams reikala skiepyti vaikus nuo difterito, poliomieličio ir kt. pavojingų ligų.

Vysk. F. J. Sheen:

— Istorija? — Anglas niekad jos nežinojo, aš niekad jos nepamiršta, rusas nieko gero jai nedavė, amerikietis nieko iš jos nepasimokė.

Užtenka dviejų

Sakoma, jog moderni moteris reikalinga tik dviejų draugų — tokios, kurią galėtų apkalbėti, ir tokios, su kurią galėtų apkalbėti.

ŠYPSĖNOS

Vanduo ir atsargumas
Kariuomenės sveikatos inspektorius, lankydamas kariuomenės dalinį, klausia karininką:

— Ką jūs darote, kad neužsikrėtumėte nuo vandens?

— Pirmiausia vandenį išviri nam, — atsakė karininkas.

— Gerai.

— Paskui jį filtruojame.

— Labai gerai.

— Ir saugumo sumetimais geriamo alų...

Kas ką padarė?
Michelangelo papuošė pasaulį. Marksas jį išgaudino, Picasso sumodernino, o komunistai jį sugriovė.

Tėvas ir sūnus
Kai sūnui suėjo 20 metų amžiaus, tėvas, ištraukęs cigarečių dėžutę sūliu:

— Imki, dabar jau leidžiu tau rūkyti.

— Ačiū, tėte, jau dveji metai, kai mečiau rūkes.

Parinko Pr. Al.

WINDSOR, ONT.

IKURTUVES. Rugsėjo 31 d. buvo pašventinti Antano ir Liudos Kraskų nauji namai, paminėtas šeimnininko Antano Kraskaus aukštis gimtadienis. Į Kraskų namus buvo susirinkę apie 100 šeiminių draugų, giminių ir kaimynų iš Lietuvos, Kanados ir JAV. Erdvius ir puošnius namus pašventino Windsorio liet. parapijos klebonas kun. D. Lengvinas. Jis taip pat ir vaizs pradėjo maldą. Šeimnininkų pristatius iš tolimiesnių vietovių atvykusius svečius, sekė vaišės. Programai vadovavo iš Ročesterio Antano kaimynas iš Lietuvos B. Krokys. Sekė sveikinimai: kun. klebono, Bendruomenės pirmininko P. Kuro, kaimynų vardu — V. Ramanausko, giminių — p. Grėbliūno. Dar sveikino žodžiu p. Sabaliauskienė iš Toronto, C. Satkauskas iš Miklausų ir lietuvių "kapitalistų" klubo vardu p. Laurinavičius. B. Krokys Antano ir Liudos Kraskų biografiją nupasakojo svečiams, supindamas su gražia

poezija ir nuostabiai gražiomis krašto dainomis. Nuo jų gimtojo Strumbagalvių kaimo pro gražiąją Rudaminą ir augstą jos pilialkni, Pietario "Algimantę" aprašė, pro Vilnių, Gedimino kalną, Aušros Vartus, vis įterpdamas pritaikiusios poezijos ir dainų, kalbėtojas svečius atvedė iki vaišių stalo. A. Kraskaus visiems nuosirdžiai padėjo už sveikinimus ir linkėjimus ir reikė džiaugsmą, kad sveteliai nepasidžiavo atvykti. O svečių buvo iš Toronto, Hamiltono, Ročesterio, Klevelando, Detroito, Windsorio ir kitur. Tai buvo giminės, kaimynai draugai iš Lietuvos nuo Rudaminos, iš Karužių, Miklausų, Vingrėnų, Mockavos, Strumbagalvių kaimų, Sventezario, Punksko, Vidugirių, Sangrūdės ir daugybės kitų vietovių net iš Zėmaitijos. Dainos, viena už kitą gražesnės, skambėjo visą vakarą iki vėlyvos nakties. Tai pobūvis, kurio ilgai neužmirš nei šeimnininkai, nei svečiai. Svečias

Firchuk Textiles Ltd. Siuntiniai į Europą

Pagrindinė įstaiga: 670 Queen St. W., Toronto 3, Ont. Tel. EM 4-5036.
Hamiltono skyrius:
293 Ottawa St. N., Hamilton, Ont. Tel. 549-2005

Čia gausite tekstilės gaminius pigiausiomis kainomis; didelis pasirinkimas skarelų, megztinių ir kitų dalykų, kuriuos gavę giminės ir draugai Europoje tikrai džiaugsis.

DUFFERIN RADIO and TV

SALES AND SERVICE
Taisomi televizijos, Hi-Fi ir radijo aparatai. Parduodamos lempos ir baterijos. Prityrę specialistai su ilga praktika.
1000 College St., • LE. 1-3074 • Sav. P. Uzbalis

DR. E. ZUBRIENĖ

DANTŲ GYDYTOJA
1577 BLOOR ST. WEST
(prie Dundas)
Telefonas LE. 2-4108

DR. J. MATULIONYTĖ

DR. D. ANDRIULIONYTĖ
DANTŲ GYDYTOJOS
1796 Bloor St. W. (prie Keele)
Pirm., antr. ir penkt.: 9.30-5 v.p.
Antr. ir ketvirt.: 12.00 — 8 v.v.
Pagal susitarimą.
Tel. 766-1372

DR. V. J. MEILUVIENĖ

DANTŲ GYDYTOJA
184 ELLIS AVE.
(prie Queensway)
Tel. 762-1009.
Priima pacientus pagal susitarimą.

Kabineto telefonas LE 4-4451

DR. P. MORKIS
DANTŲ GYDYTOJAS
Vakarais ir šeštadieniais pagal susitarimą.
1082 BLOOR ST. W., Toronto
(į rytus nuo Dufferin St.)

DR. N. NOVOŠICKIS

dantų gydytojas
794 BATHURST ST.
(Kempas Bloor & Bathurst)
Tel. 534-3370
Priima pacientus iš anksto susitarus

VALAU FOTELIUS

IR ĮVAIRIUS KILIMUS.
Automatinis eiekura vaizmas. Sutaisų iširusius gamius ir pradegintus kilimus.
P. KARALIŪNAS.
Skambinkite LE. 3-4912.

NOTARAS

A. LIUDŽIUS, B.L.
Bendradarbis V. S. MASTIS, LL. D.
Namų ūkių ir betkurio verslo pirkimo-pardavimo dokumentų sudarymas, mirtgčiai, sutartys, testamentai ir kiti teisiniai reikalai.
468 Roncesvalles Ave. Toronto.
Mergio vaistinės namų II aukštas.
(Jelimo iš Howard Park Ave.)
Priėmimo laikas: kasdien nuo 10 v. iki 1 Antro dienais ir poštodieniais nuo 6-8 v. v.p.p. Išskyrus trečdientį ir sekmadienį.
Įstaigos tel. LE 7-1708;
Namų — CR 9-6168

OKULISTĖS

Br. Bukowska-BEJNAR, R.O.
Wiktoria BUKOWSKA, R.O.
274 RONCESVALLES AVE.
(prie Geoffrey St.)
TEL. LE. 2-5493
Darbo valandos: kasdien 10 v. ryto iki 9 val. vak.; šeštadieniais nuo 10 v. ryto iki 6 v.v.

OKULISTAS

S. BROGOWSKI, O.D.
412 Roncesvalles Ave. (prie Howard Park Ave.) Kabineto telefonas LE 1-4251. Darbo valandos nuo 10 val. ryto iki 6.30 val. vak. Šeštadieniais nuo 10 val. ryto iki 4 val. po pietų.
Vėlesniu ar kitu laiku tik susitarus telefonu. Trečdadieniais uždaryta.

OKULISTAS

L. LUNSKY, R.O.
M. LUNSKY, O.D., M.S.C.
470 College St. Toronto
Tel. 921-3924
Darbo valandos 9.30 v.r.—6 v.v.
Dėl priėmimo skambinti telefonu

draudimai

NAMŲ, AUTOMOBILIŲ KOMERCINIŲ IR KITŲ

draudimo įstaiga

AL DUDA

ATSTOVAUJAMOS KANADOS, J.A.V-BIU IR UŽSIENIO DRAUDIMO KOMPAINIJOS
769-4612
769-4131

ZENITH

THE QUALITY GOES IN BEFORE THE NAME GOES ON

NO PRODUCTION SHORTCUT

NO PRINTED CIRCUIT

Prieš pirkdami televiziją - radiją ar Hi-Fi gerai pagalvokite ir prie ZENITH sustokite!

Augštos kokybės dalys 100% rankų darbas.

Vaizdas geresnis ir aparatas patvaresnis.

ZENITH aparatus jūs galite gauti pas

ALFA RADIO & TV

SALES - SERVICE
Sav. A. CIZIKAS
672 Lansdowne LE 1-6165

ALL SEASONS TRAVEL AGENCY

323 Lakeshore Rd. East, Port Credit, Ont.
Savininkas V. BAČENAS

- teikia patarimus planuojantiems keliones
- sutvarko rezervacijų, nakvyinių ir kt. reikalus be atskiro atlyginimo
- agentūros išduoti bilietai galioja visame pasaulyje
- parūpina bilietus keliaujantiems autobusais, traukiniais, laivais, lėktuvais
- parūpina elsmo priemonės ekskursijoms
- patarnauja atskirai viešintiems

Skambinti telefonu 278-7261 dienos metu arba vakarais

FRANK BARAUSKAS

INSURANCE AND REAL ESTATE

3828 BLOOR STREET WEST, ISLINGTON, ONT.
231-2661 231-6226

